

Köszöntjük nődolgozóinkat

Évente ismétlődő, kedves figyelemként virág várja március 8-án minden munkahelyen és a családi otthonokban az asszonyokat és a lányokat. E kedves megemlékezés azonban nemcsak a nőknek szól, hanem ünnepli annak a több évtizedes harcnak az eredményeit is, amelyet a haladó nők és férfiak közösen vívtak a nők egyenjogúságáért, a társadalmi haladásért.

1910-ben bontották ki a mozgalom zászlóját, amikor Koppenhágában a II. nemzetközi nőkonferencián Klara Zetkin javaslatára március 8-át nemzetközi nőnapnak nyilvánították. A kor haladó erői felismerték, milyen nagy jelentőségű a nők részvétele a létért, a jövőért folytatott harcban. Fel kell világosítani a nőket — hirdették — elnyomatásuk okairól, a kapitalista rendszerről, a háború veszélyes következményeiről, s meg kell teremteni a feltételeit annak, hogy az emberi felemelkedésért vívott küzdelemben egyenrangú félként tudjanak részt venni.

Hazánkban a felszabadulás tette lehetővé, hogy a nők egyenjogú állampolgárokként éljenek s tevékenykedjenek a társadalmi és gazdasági élet minden területén. A női egyenjogúságot ma már egészen természetesnek tartjuk; a középkoriak és az idősebbek azonban még emlékeznek a felszabadulás előtti időre, amikor az egyenjogúság csak vágyálom volt. Erre nézve a postások életéből is meríthetünk példákat.

A felszabadulás előtt női tisztai tanfolyamra nem mehettek, és hiába volt érettségije, vagy akár egyetemi végzettsége, csak a négy középiskolát végzett, üzemi tisztviselő státuszába nevezték ki őket. A nőket hátrányos jogi rendelkezések gátolták abban, hogy képességüknek, iskolai végzettségüknek megfelelő munkakört töltsenek be. Mindenütt így volt ez, de ezúttal csak a postások helyzetére emlékeztetünk.

Nő nem lehetett kincstári hivatal vezetője, nem lehetett előadó, az igazgatási szolgálatban csak gép- és gyorsíróként foglalkoztatták őket. Igazgatóság, központi hivatal vezetésére nő szóba sem jöhetett. Hosszan sorolhatnánk a megkülönböztetések egyéb formáit, a nők akkori háttérbe szorítását és a szociális gondoskodás hiányát. Ma viszont hazánkban írott és íratlan törvény a nők politikai, társadalmi és gazdasági egyenjogúsága. A magyar nők a férfiakkal egyenrangú és egyenjogú küzdőtársak a szocializmus építésében. A nemzetközi nőnapon tisztelettel emlékezünk meg a magyar nőkről, akik nagyszzerűen helytállnak az alkotó munkában és a tanulásban.

Manapság az egész világon a nők mozgalmának egyik alapvető célja a béke védelme. Így a nemzetközi nőnap, amely ötvenhét évvel ezelőtt a nők elnyomása elleni tiltakozás jelképeként született, a békéért folyó harc szimbóluma lett. Nincs nemzetközibb eszme, mint az emberek, s kiváltképp az asszonyok békevágya. Március 8-án, a nemzetközi nőnapon azt kérjük minden postás nődolgozótól, hogy küzdjenek a békéért harcolók nagy nemzetközi seregében, sokszorozzák meg erőiket a béke védelmében.

A nemzetközi nőnap alkalmából mind a magam, mind a Postavezérigazgatóság nevében szeretettel köszöntöm a Posta valamennyi nődolgozóját, kívánok nekik jó erőt, egészséget, további eredményes munkát a békéért vívott harcban és a hétköznapi munkában egyaránt.

Rontó Tibor
postavezérigazgató-helyettes

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

A nemzeti egység jegyében

Az országgyűlési és tanácsai választásokat megelőző jelölőgyűlések iránt nagy az érdeklődés. E gyűlések sokkal élénkebbek, közvetlenebb hangulatúak, mint az eddigi választások előttiéi voltak. Úgy tűnhet, hogy ez csupán sablonos megállapítás. Am, ha figyelembe vesszük, hogy mennyi kérdés, javaslat, vélemény hangzik el a lakosság legszélesebb rétegeiből ezeken a jelölőgyűléseken, mindjárt látjuk, hogy nem formai, hanem valóban tartalmi a változás. Széles tömegek közügye a választás, az emberek meg akarják ismerni a jelölteket, s azért szólnak fel a gyűléseken, hogy lássák, mit szólnak a jelöltek — köztük a budapesti és vidéki postás dolgozó jelöltek — észrevételeikhez, javaslataikhoz, problémáikhoz.

A fővárosban már lezajlottak a képviselői jelölőgyűlések, de a tanácsotagok zömére most kerül sor. Ezekben a hetekben naponta mintegy kétszáz gyűlésen mondják el az emberek ezrei és ezrei a tanácsotag-jelölteknek gondolataikat. Valóban országos eszmecsere a választás időszaka. A Hazafias Népfőnt programja felöleli mindazokat a célokat, amelyeket a párt mutat a szocializmus teljes felépítése érdekében. E feladatok középpontjában a gazdasági tennivalók állnak, hiszen csak ezen az úton lehet javítani az életszínvonalat, más-ként szólva: az emberek anyagi és kulturális helyzetét. Eppen ezért is nagyon lényeges, hogy az üzemek dolgozói, a szervezett mun-

kasság, a szakszervezeti tisztségviselők milyen tevékenyen vesznek részt a képviselői és tanácsotagi választásokban.

A megválasztott képviselőjelöltek a nép megbízásából a legmagasabb alkotmányos testület, az országgyűlés tagjaiként munkálkodnak majd a nemzeti egység programjának megvalósításán és ellenőrzik az államapparátus végrehajtói tevékenységét. Az új tanácsotagok — köztük a postás-tanácsotagok — pedig a lakosság hétköznapi észrevételeinek tolmácsai és intézői lesznek, akiknek jó munkáján sokban múlik az, hogy a tömegek mennyire érzik magukénak, értikük valónak a tanácsotakat, ezt az egész lakosságot átfogó szervet.

A választási program, amely a IX. pártkongresszus határozataira épül, olyan keret, amelyben kibontakozhat az alkotó emberi tevékenység egységes szocialista programja, amelyben mindenki megtalálja a saját helyét, tevékenysége értelmét és célját, hiszen minden részletében a jelen, a valóság talaján mozog, a népi-nemzeti egységet fejezi ki.

A jelölőgyűlések után hamarosan szavaz az egész magyar nép, s köztük a postás dolgozók is. Bizalmat, megbízatást adnak képviselőknél, tanácsotagoknak, hogy dolgozzanak mindannyiunk további felemelkedése jegyében. Szavazzanak azok a postás fiatalok is, akik ezúttal élnek első alkalommal a jogukkal.

Ott leszünk mindannyian, mert bízunk jelenünkben és jövőnkben.

V. I.

A 42-es választókerületben, ahol dolgozom, ugyanilyen törvényszerűségek mellett élünk. Voltak, vannak és lesznek elégedetlenkedők, de az egyedi esetek mellett a többség megítélése, a közvélemény jóval fontosabb. Ha az elégedett, akkor minden rendben van. Úgy érzem, az én választókerületemben ilyen a közvélemény.

Mindig, mindenről öszintén — így foglalhatnánk össze Marosi József életbölcességét, s ehhez már csak annyit tehetünk, hogy ha mindenki úgy él vele, mint ő, legalább olyan nyugalommal állhat választói elé, mint tette azt Marosi József, akit február 13-án Sas-halom 42-es választókörzetében ünnepélyes külsőségek között további négy évre a kerületi tanács tagjává jelöltek.

Évek becsületes munkája, a társadalom haladásáért folytatott lankadatlan tevékenység, egy ember akadályt nem ismerő ténykedése tükröződik ebben, s Marosi József választói jelölésekor nem méltatlanra adták szavazatukat. (németh)

A munka veteránjainak búcsúztatása

A Postavezérigazgatóság nagytermében rendezték meg február 4-én a nemrég nyugdíjba vonult sok száz postás nyugdíjas közül, a kitüntetett nyugdíjasok találkozó-ját. Pérfiak és asszonyok ülték körbe a hosszú, fehér asztalokat. A vázákban piros székfűk illatoztak, az emberek ünnepelőbe öltöztek s szemükben a meghatottság, az alkalom ünnepélyessége fénylett.

Horn Dezső, a közlekedés és postaügyi miniszter első helyettese méltatta a több évtizedes postai munkásságukat, s átadta a meghívottaknak a kitüntetések. Kettő a Munka Erdemrend ezüst fokozatát, ötven a Munka Erdemrend bronz fokozatát kapták. Harmincnyolcan részesültek miniszteri dícséretben,

harmincheten pedig a Posta Kiváló Dolgozója kitüntetést kapták. Postavezérigazgatói elismerést ötvenegyen vettek át. Búza Mártonné dr. vezérigazgatóhelyettes is meghatározó szerepet szolgált a nyugdíjasokhoz, méltatva és megköszönve példamutató szorgalmas munkájukat.

Önök évtizedeken át becsületes munkájukkal bizonyították szakmai szeretetüket, a Posta iránti hűségüket — mondotta Fatalin János, szakszervezet-titkár. — Önök ott voltak a Posta újépítésében résztvevő rohammunkások, az élmunkások, a munkaversenymozgalom, a szocialista brigádmozgalom szervezői és harcosai között. Külön megbecsülés, elismerés és hála Önöknek és az ez

idő tájban nyugdíjba vonuló sok száz szaktársunknak a becsületes munkájáért. Koruktól egészségi állapottól függetlenül kérjük további segítségüket a szakszervezeti életben, a tanácsai munkában, a lakóbizottságokban, a népfőntbizottságokban és társadalmi életünk különböző területein. Találjanak sok örömet gyermekeik munkájában, kis unokáik nevelésében. Igen, ez az egyik legnagyobb öröm, legnagyobb elfoglaltságunk lesz a nagyapáknak, nagymamáknak.

Az élet még sok szépet tartogat a munka veteránjai számára. Pótolhatnak olyasmint, amit eddig elmulasztottak, nem jutott rá idejük. Az élet még tovább de számukra új lehetőségeket tár fel.

V. K.

Bízunk a választókban

tam köszöntést és virágot, amelyikbe hajdan jártam. En közből felöltöttem. Holnap talán én lépek majd az én helyemre. Erre gondoltam.

Beszél, s közben lefoszlik róla az elfogódottság, s mint-ha választó lennék körzetében, úgy mondja el nekem a terveket, szándékokat, elképzeléseket. Nem tud — mint mondtam — nagy dolgokról beszélni. Az élet hétköznapiakból áll, s hogy minden rendjén menjen, a hétköznapi dolgát is intéznie kell valakinek. Ő úgy érzi, hogy ezt teszi és elégedett.

— Izgatott?
— Miért lennék az?
— Ha majd a választók elé áll, ha számot ad, ha köszönetet mond a bizalomért, ott belül mindent rendben levőnek érez-e?

— Igen. Amit rám róttak, úgy érzem, elvégeztem, ha szükség lesz rá, így teszek ezután is. Elmegyek majd — mint eddig — a körzetembe a családokhoz. Beszélgetünk kis és nagy gondokról. Megmérjük egymást szöben, tettben, s ha osztályozni kell, nem leszünk részrehajlók. Így érzem, így hiszem. Azon a lapon, amelyen a nevem áll, s amellyel jelölnek a választók, mindenki szabad belátása szerint változtat. Tehát engem is „megmérnek”. Hiszem, hogy javamra számítják be az elintézt problémákat, a vasárnap délutáni „szabálytalan” fogadóórát, a dolgok sokrétű, sokszor elevenbe vágó mérlegelését. Öröm, gond, fáradság, az emberek ügyeinek intézése, de kárpótál a tudat: azért fordulnak hozzám, mert bíznak bennem és ez nagy dolog.

A legnagyobb! Hogy Zimányi Erika jelölésénél nem volt ellenvélemény, hogy a neve mellé senki másét nem írták, ennek köszönhettem: a bizalomnak!

N. T.

Együtt az emberekkel

Az ösztönös, nyíltság egy tanácsotag nélkülözhetetlen tulajdonságai közé tartozik. Jót vagy a kevésbé jót egyforma becsületességgel és megindokolva kell az emberek elé tár-

ni. Marosi József főellenőrnek, a 70-es postahivatal dolgozójának ez az életré, s mint tanácsotag sem tágit ettől. Hat esztendő töltött már a sashalmi tanács tagjai között, és ez

Beszélgetés a szakszervezetünk előtt álló legfontosabb feladatokról

Legutóbbi központi vezetőségi ülésünkről szóló tudósításunkban tájékoztattuk olvasóinkat az ez évi és a III. ötéves terv legfontosabb feladatairól. Ezen túlmenően a szervezett postás dolgozókat több probléma foglalkoztatja. Felkértük dr. Zsuffa Szabolcs mb. főtitkárt, hogy nyilatkozzék a legfontosabb tennivalókról.

Az idei évben számos feladatot kell végrehajtunk. Ismeretesebbek már az 1967. évi legfontosabb postai és ezzel kapcsolatos szakszervezeti feladatok is. Folyamatban van a Posta III. ötéves tervének és az ez évi postai tervfeladatoknak az ismertetése, a műszaki konferenciák és tervismertető termelési tanácskozások útján. Serényen munkálkodnak a gazdaságirányítás új mechanizmusa postai vonatkozásainak kidolgozásán. Egyidejűleg folynak a szakszervezeti választások. Készülünk a magyar szakszervezetek XXI. és szakszervezetünk VIII. kongresszusára. Most munkálkodunk pártunk IX. kongresszusa határozatának feldolgozásán és az abból adódó konkrét szakszervezeti feladatok meghatározásán. Erőnköz mértén közvetett módon segítjük az országgyűlési és tanács választások előkészítését.

A feladatok valóban sokrétűek, és azok végrehajtása a szakszervezeti tisztségviselők ezreinek áldozatkész, önzetlen munkáját igényli. Szakszervezeti szerveink akkor járnak el helyesen, ha a választásokat nemcsak önmaguk, hanem olyan kivételes lehetőségnek tekintik, amely módot ad arra, hogy szervezetileg, politikailag — tehát minden vonatkozásban — közelebb kerüljenek a tagsághoz, a postás dolgozókhöz. Ha ez sikerül, úgy biztosítani tudjuk az összes többi feladat végrehajtásának legfőbb előfeltételét is.

A szakszervezeti választások alkalmával megvonjuk az elmúlt esztendő során végzett munkánk mérlegét, öszönben és felelősséggel számot adunk az eredményekről, a hiányosságokról és az előttünk álló feladatokról. Megtisztelő kötelességünk, hogy a választási beszámoló fő mondanivalója — az elvégzett szakszervezeti munka értékelésén és a közvetlen feladatok megjelölésén túl — elsősorban a párt IX. kongresszusa határozatának széles körű megismertetése legyen. A választások adatai kivételes tanácskozási lehetőséget felhasználjuk arra, hogy a postás dolgozók széles rétegét leginkább foglalkoztató kérdésekre világos és egyértelmű választ adjunk.

A mostani választások során — Budapest és vidéken — jelentős szervezeti változások történnek: új típusú szakszervezeti alapszervezeteket és középszerveket hozunk létre. E változások fő célja egyrészt a szakszervezeti demokrácia fokozott érvényesítése, a szakszervezeti munka színvonalának emelése, másrészt, hogy az újonnan létrejövő szakszervezeti szervek hatásköre azonos legyen a párhuzamos postai szerv hatáskörével. A területi bizottságok és szakszervezeti tanácsok — amelyek a választások alkalmával a Postán létrejönnek — azt az általános igényt valósítják meg, amely az új gazdasági mechanizmus kialakulásával a szakszervezeti munkában egyidejűleg jelentkezik. Az új típusú szakszervezeti szervek létrehozásával megteremtődik a szakmai szervek jogkörének növekedésével párhuzamosan a szakszervezeti választott szervek jogkörének összhangja. Jobb szervezeti feltételek teremtenek tehát a szakszervezeti munka hatékonyabb munkavégzéséhez, a szakszervezeti vezetőszervek kötelességének és jogainak érvényesítéséhez.

A gazdaságirányítás új rendszerének életbelépésével nyilvánvalóan nagyobb aktivitásra, kezdeményezőeszközre, felelősségvállalásra lesz szükség a Postán is. Szakszervezetünknek a jövőben követelhetünk fel kell lépnie a köznyilvánosság, a kényelmes szemlélet és gyakorlat ellen. Vannak,

akik azt vallják: az a szakszervező vagy szakszervezeti tisztségviselő, aki nem érdekli a vezetés gondjai iránt, sohasem kezdeményez és szükség esetén nem vállal több felelősséget; a legokosabban teszi, mert nem lehet semmi baja. E nézetek hordozói szerint tehát az dolgozik okosan, aki a napi feladatokon túl nem vállal többet. A félelem és tartózkodás az önálló gondolkodástól, az újtól, a felelősségvállalástól a kezdeményezés elcsúsztatásához vezet. Az ilyen, mindig utasításokat váró vezetőket rá kell szorítani a kezdeményezésre, a helyi intézkedésekkel együtt járó nagyobb felelősségvállalásra.

A postai vezetés minden szintjén egyre inkább nélkülözhetetlen az ismétlődő jellegű szakmai és szakszervezeti problémák elemzése, okaik feltárása, önállóbb megoldása. A szakmai és szakszervezeti szervek munkájában — szükség esetén — az eddigiekénél sokkal nagyobb szerepet kapnak a helyi mérlegelések és az öntevékeny megoldások. Ehhez elengedhetetlen követelmény a szakmai és szakszervezeti vezetőszervek dolgozóinak politikai tisztánlátása, gazdaságpolitikai céljainak ismerete, széles körű tájékozottsága. A rossz értelemben vett munkarutin, az általános sémák gépies használata, a mindent felülről várás helyett többet kell majd gondolkodni, bátran, önállóan cselekedni. A nagyobb önállóság — a központi irányítás szerepének csökkentése nélkül — nagyobb felelősséget, bátrabb kezdeményezést kell hogy jelentsen az egyes postaszervezeteknél. Nagyon fontos a központi szabadságot adó és egyes szakmai és szakszervezeti szervek számára, hogy még jobban elemezzék a helyi sajátosságokat, körülményeket, és azok mérlegelésével felelősséggel dönthessenek.

Mit kell tennünk a postás dolgozóknak a közönség igényeinek jobb és kulturáltabb kielégítéséért?

Központi vezetőségünk 1966. december 13-i határozata alapján az évben a Posta és a szakszervezet részéről további összehangolt intézkedések szükségesek a közönség jobb kiszolgálása érdekében. Szakszervezetünk eddig is igen nagy jelentőséget tulajdonított a Posta és a közönség kapcsolatának, a postás dolgozók részéről helyenként még tapasztalható rideg, bürokratikus hang vagy magatartás minél előbbi megszüntetésének.

Kulturált, udvarias kiszolgálás igénye nem új keletű, ennek a Postán szép hagyománya van. Közérdekünk és időszerűségünk a Postavezérigazgatóság azon intézkedéseit, amelyekkel biztosítani kívánja, hogy a Posta szolgáltatásait igénybe vevő közönség formailag előékenyebb, tartalmilag kifogástalanabb kiszolgálást kapjon. Nagyra értékeljük éppen ezért azokat a munkaverseny-vállalásokat, amelyek a jobb minőségű postaszolgáltatásra, a felek udvarias kiszolgálására, a panaszmentes munkára irányulnak. Nem kampanyfeladatról van szó; szakszervezetünk éppen ezért azonos lesz, hogy az ilyen irányú közérdekű kezdeményezéseket felkarolja, hogy ezt a postás dolgozók közül minél többen megértse, és a közönség jobb és kulturáltabb kiszolgálására való törekvés a Posta minden ügyletében jelentkezzen.

Létszámnövelés nélkül hogyan oldja meg a Posta egyre növekvő feladatait?

A III. ötéves terv feladatainak összetettségét és sokoldalúságát jelzi, hogy a tervidőszak alatt a hírközlési szolgáltatások mintegy 25 százalékkal növekedtek. Ezt a feladatot túlműködés nélkül kell megoldani, ezért a munka- és üzemszervezés, a műszaki fejlesztés, a kezelés egyszerűsítése, a technológiai előírások korszerűsítése már az évben is el-

sődleges feladat. Az eddigiek-nél egyre jobban figyelembe kell vennünk tehát a belső munkaerő-tartalékokat, meg kell szilárdítanunk minden vonatkozásban a munkafegyelmet, javítani kell a munkaszervezést, s fokozatosan kényteleníteni kell a megerőltető fizikai és szellemi erőfeszítéssel járó munkafolyamatokat.

Szakszervezetünk a legmesszebbmenőkig egyetért a leggazdaságosabb létszámfelhasználással. Segítünk minden olyan intézkedést — figyelembe véve bizonyos munkakörökben a munkaintenzitás megengedhető növelését is — amely optimális létszámfelhasználásra törekszik. Az elmúlt években az ilyen irányú helyes, de a dolgozók részéről nem mindig megértésre találó intézkedések mellett a legkövetkezősebben kiálltunk. Viszont sem elvileg, sem gyakorlatilag nem értünk egyet azzal, ha a teljesítmények felfutásával párhuzamosan az előirányzott munka- és üzemszervezési intézkedések nem, vagy csak részben valósulnak meg, s csak egyoldalúan a munkaintenzitás növekszik. A termelékenység növelése, az élő és holt munka leggazdaságosabb felhasználása, a műszaki fejlesztés, a korszerű technológia nemcsak a szocialista országokban, hanem a fejlett tőkésországokban is központi feladat. Nem túlzás, ha azt mondjuk, hogy III. ötéves tervünk, de egyáltalán az új gazdaságirányítási rendszer egyik legfőbb célja, hogy a termelés fokozását ne a munkaerő fokozott igénybevételével, hanem meglévő munkaerőforrásaink jobb kihasználásával, a termelékenység növelésével érjük el. Az idei évben egyik fontos feladatunk tartjuk tehát, hogy a termelékenység növelése a szakmai és szakszervezeti szervek részéről az eddigiekénél is sokkal nagyobb figyelmet kapjon.

A Postán országosan, de helyileg is vannak meg tartalékok a vonatkozásban. Központi vezetőségünk legutóbbi ülésén hozott határozatában újból felhívta a Postavezérigazgatóság figyelmét, hogy a postakezelés területén végrehajtott egyszerűsítésekkel párhuzamosan mielőbb intézkedjen a hírlap-, a távbeszélő-, a távíró- és rádiókezelés egyszerűsítésére, könnyítésére vonatkozóan is. A postakezelés egyszerűsítésével kapcsolatos központi intézkedések eddigi hatásai kedvezők, szakmailag és gazdaságilag hasznos hoztak. Szép és követendő példák vannak arra is, hogy a helyi üzemszervezésnél is lehet eredményt elérni, amely nemcsak a technológiát, a munka minőségét, de egyben a termelékenységet is javítja.

Szakszervezetünk szorgalmazására a forgalmi dolgozók munkaköreire megállapított létszámnormák elkészültek, s folyó év január 1-től életbe is léptek. Elkészültek és az előírt túrelmi idő után életbe lépnek a 7.DU központi munkaköreire előírt létszámnormák. Folyamatban van a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság kezelési és elszámolási, továbbá a Központi Hírlap Iroda forgalmi munkaköreire alkalmazandó létszámnormák kidolgozása. Ezt követően sorra kerülnek a műszaki munkakörök is. A létszámnormák bevezetését helyesnek és szükségesnek tartjuk elsősorban azért, hogy a dolgozók fizikai, szellemi igénybevétele igazságos legyen, a törvényes napi munkaidő ne legyen kihasználatlan, s a rendelkezésre álló munkaerő elosztása a tényleges szükségleteknek megfelelően történjen. A Postavezérigazgatóság intézkedését kérjük, hogy az érvényben levő forgalmi létszámnormák alapján biztosítsa a hivatalok jogos létszámszükségletének folyamatos kielégítését, az egyes hivataloknál jelentkező létszám-többletet elvételét, másoknál a hiányzó létszám pótlását. Közérdekünk és igazságosnak tartjuk, hogy az egyes postaszervek vezetői és dolgo-

zói a jövőben anyagilag is érdekeltek legyenek a normák szerint végzett munkában, hogy egyrészt anyagi hátrányt jelentsen, ha több munkaerőt foglalkoztatnak, mint amennyit a létszámnorma szerint jóváhagytak, másrészt részesei legyenek a postaszervek, amelyek átmenetileg létszámihiánnyal látják el feladataikat. Az 1966. évi bérmegegyeztetésekből januárban kifizetett 11,5 millió forint külön üzemi jutalom differenciált elosztásánál a postaszervek létszámihiányát is figyelembe vették. Helyes és szükséges, hogy ezt a feltételt a jövőben is érvényesítsék.

Milyen jelentősebb intézkedések történnek munkaügyi vonatkozásban?

A Posta idei munkaügyi tervében mintegy 11,5 millió forintot hagyta jóvá átlagbérfejlesztésre. Ebből a Postavezérigazgatóság — szakszervezetünk elnökségével egyetértésben — kb. 6 millió 200 ezer forintot fordít a rangberek emelésére, részben a várakozási időknél megfelelő automatikus előlépések, részben pedig az évközi átsorolások és soron kívüli előléptetések útján. 1967. január 1-én mintegy 12 ezer dolgozó lépett elő automatikusan. A még rendelkezésre álló több mint 5 millió forintból az olyan hivataloknál dolgozó egyesített kézbesítők munkaköri bérének emelésére, ahol külön hírlap-kézbesítők munkába állítására van szükség, mintegy 800 ezer forintot, a köztemesterségeknél foglalkoztatott dolgozók munkaköri bérének emelésére 1 millió, a kábelüzem, a PÉKÜ és a TIG — HALEP dolgozóinak ösztönző bérezésére 572 ezer, a GAFÜ gépkézselői munkaköri bérének emelésére 84 ezer, a Rádió és Televízió Műszaki Igazgatóságnál és a Kísérleti Intézetnél szükséges bértintézkedésekre 262 ezer, a Járműtelep és a szállítási üzemek parázsszervezői és forgalmi irányítói munkaköri bérének emelésére 110 ezer, az alacsony keresetű takarítónők munkaköri bérének emelésére 134 ezer forintot, majd az üzemi jutalomkeret növelésére 2 millió 259 ezer forintot fordítanak. Az átlagbérfejlesztésből és az egyéb területeken jelentkező megemlékezésekből lehetővé válik, hogy az üzemi jutalom egy dolgozóra jutó hányada — ha szerény mértékben is — növekedjen.

Az elmúlt évben végzett munka eredményeként az 1966-ra kifizetendő év végi jutalom összege — előzetes számítások szerint — megközelíti az elmúlt évi, de előreláthatólag valamivel kevesebb lesz. Szakszervezetünk VII. kongresszusa határozatát figyelembe véve, a Közlekedés- és Postaügyi Minisztériummal, a Postavezérigazgatósággal egyetértésben lehetővé kívánjuk tenni, hogy a jövőben az évi végi jutalom elosztásánál az állományon kívüli hírlapbetét-kézbesítők, hírlapárusok jól végzett munkáját is figyelembe vegyük.

A gyermekgondozási segély bevezetéséről szóló kormányhatározat helyeslése talált a postás nődolgazók körében is. A határozat az egyén és a közérdek szempontjából egyaránt hasznos és nagy jelentőségű. A havi 600 forintos gyermekgondozási segély az 1967. január 1. után születettek esetében a gyermek két és fél éves koráig vehető igénybe. A segélyezés időtartama a születési szabadság idejével együtt 30 hónap. A segély ideje a nyugdíj, a szabadság és más munkajogi kedvezmények szempontjából is folyamatos munkaviszonynak tekintendő. A születési szabadság 5 hónapra való meghosszabbítása, a családi pótlék ismételt felemelése után a gyermekgondozási segély életbelépése újabb jelentős segítségnek számított a gyermekes nődolgazóknak a Postán is.

Az MSZMP IX. kongresszusa által elhatározott heti

ELNÖKSÉGI ÜLÉSÜNKRŐL

Szakszervezetünk elnöksége január 26-án tartott ülésén elsőként az 1967. évben átlagbérfejlesztésre a Posta rendelkezésére bocsátott összeg felhasználására vonatkozó javaslatot tárgyalta meg. Majd sor került a Szakma Ifjú Mestere mozgalom célkitűzése módosítására vonatkozó javaslat megvitatására. Ezután az elnökség értékelte a Posta 1966. évi munkavédelmi intézkedési tervének végrehajtását, majd az ez évi munkavédelmi és egészségügyi komplex-terv került napirendre.

A továbbiakban a szakszervezeti középszervek szervezeti felépítéséről szóló javaslatot vitatták meg.

A javaslatokat különböző kiegészítésekkel az elnökség elfogadta.

Mit innak rólunk?

A legtöbbet arról írtak, hogyan sikerült a Posta minden esztendőben meg-megújuló nagy csatározása a csúcsgazdasággal. Az eredmény országosan is igen kedvező, a Posta dolgozói elsőprő győzelmet arattak, s ezt a ténylet érezhető örömmel kísérte figyelemmel az egész hazai sajtó, vidéki és fővárosi lapok egyaránt.

Apróbb panaszok persze most is találhatók a sajtó-szemle böngészése közepe. Ezek közül való a Dél-Magyarországi: Miért késett a levél? című írása, amely tulajdonképpen azért érdemel említést, mert hangsúlyozza a Posta egyre növekvő gondját, ismét ráirányítja a figyelmet a postai dolgozók utánmondására. Alapvető probléma, szinte létkérdés ez, s ettől még nem vitatható el a közönség panaszaának jogossága — ha késik a levél.

A Napló (Veszprém) szép cikkben búcsúzik Varga Mihálytól, a megyei hivatal helyi ellenőrtől, aki negyven esztendő szolgálat után ment most pihenőbe. No, persze, csak amolyan „postás pihenőbe”! Maga az ünneplő így szól erről: „Dolgozni akarok. Nem akarok fölösleges ember lenni. Egészséges vagyok és amíg bírom, csinálom, legfőképpen valamicskával több időt jut most Alsóörsnél a halakra. Ott haragnak legjobban.”

A további munkához meg a pecázáshoz is jó egészséget kívánunk Varga Mihálynak — saját szavaival: „Semmi baj nem érheti az embert, ha örömet talál a munkájában”.

A Dunajváros részletesen foglalkozik az 1-es postahivatal munkájával, előtérbe helyezve, hogy a IX. pártkongresszus tiszteletére vállalt kötelezettségét túlteljesítette. A cikk befejező sorait örömmel idézem: „Az 1. postahivatal negyedszer is esélyes a „Kiváló Hivatal” cím elnyerésére. Ehhez nem kis mértékben járultak hozzá a szocialista brigádmozgalom és a kongresszusi munkaverseny országosan is számottevő eredményei”.

Sok vitát váltott ki a telefonkönyv új, kettősosztott megjelenési formája, vagyis az, hogy külön könyv tartalmazza az egyéni előfizetők névsorát és külön könyvben szerepelnek a közületek, állami vállalatok stb. A vita hullámai olykor magásra csaptak, nem ritkán hevesse, szenvedélyessé váltak, s a gunyorosságra hajlamosak is öltöztették nyelvcséjüküket. Ugy hiszem, a tévének a legnagyobb nyilvánosság előtt tett megállapítása pontot tett ennek a kérdésnek a végére. Ervelése jogos és helyes: „... és dicséret illeti a könyv összeállítását, hiszen nemcsak az egyéni előfizetők névsorát tartalmazza, hanem valamennyi közintézmény, közület egy-egy számát is, tehát tulajdonképpen lényegében egy teljes értékű telefonkönyvet kap az előfizető”.

Megjegyzésem: dicséret illeti a tévét, hogy bátran és tárgyilagossággal helyre billentette a közvéleményt.

A Magyar Hírek-ben Csotári Imre ír a Posta munkájáról. Már ezért is említést érdemel ez az írás, mert az utóbbi időben — bizony, eléggé sajnálatosan — nemegyszer a tárgyilagosságot is hiányzott egyes sajtóközleményekből. Am külön hangsúlyt ad még ennek az írásnak az, hogy a külföldön élő magyarok tapasztalataira (és postai szakemberek tapasztalataira) támaszkodva összehasonlítja a Magyar Posta munkáját más országok postájának munkájával. Miért is tagadnám: nem kis büszkeséggel vettem tudomásul ebből a cikkből, hogy a Magyar Posta az egyetlen, amely ciminymozgással foglalkozik, s a tévesen címzett levelet nem rázza le magáról, mint kutya a vizet, néki köszönhető, hogy a külföldről a Három Kató utcába, vagy a Szabó Ella utcába címzett levél igenis eljut a Hámán Kató utcába, eljut az Izabella utcába, hogy a „Jól érzem magam, mindenkit csókolok, Béci” szövegű képes távfőzőlőlap eljutott ahhoz a címzetthez, akinek nevét elfelejtette ráírni a lapra a feladó, s csupán az utca és a ház adatait jelölte meg.

Gépekről, egyre fokozódó gépítéséről számol be a cikkíró, de egyetlen pillanatig sem feledkezik meg az emberről. Az emberről, aki nélkül a legjobb, a legráfintáltabb, a legautomatikusabb gép, berendezés is csak halott fémhalmaz. Igen, „a postánkat minden külföldi partner tiszteli, jó hírnünk van”. Joggal. Előfordulnak hibák a Postánál? Igen. Vannak javítanivalók? Vannak. De egészen vizsgálva nyugodtan idézhetjük a cikk befejező sorait: „... a Magyar Postának nincs miért szégyenkeznie”.

E havi lapszemle után, egy tűnik, ezt a ténylet a hazai sajtó egy része is kezdi elismerni. Pontosabban fogalmazva: felismerni.

(bródy)

44 órára előirányzott általános munkaidő-csökkentést — elsősorban az egészségre leginkább ártalmas munkakörökben — 1968—70-re először az iparban, majd a III. ötéves tervidőszak második felében lépjen. Ahhoz azonban, hogy e nagy fontosságú intézkedés ne járjon együtt a népgazdaságban bevezeték. Az intézkedés jelentős lépés a több pihenés, az egészség védelme, a kulturális lehetőségek igénybevétele, a közlekedés szempontjából.

A Postavezérigazgatósággal közösen még az évben megteszük a szükséges intézkedéseket ahhoz, hogy a tervezett munkaidő-csökkentés megfelelő időben a Postán is életbe lépjen. Ahhoz azonban, hogy e nagy fontosságú intézkedés ne járjon együtt a népgazdaságban bevezeték. Az intézkedés jelentős lépés a több pihenés, az egészség védelme, a kulturális lehetőségek igénybevétele, a közlekedés szempontjából.

Arra eszmélt fel, hogy a vonat elindult és a mozgástól, az első rántásoktól mintha felszakadtak volna a sebei. A vagonban félhomály volt, csak a négy távirás asztalai fölött világítottak a lámpások. Miért nem hallja a vonat zakatolását? Persze, igen, a légnyomástól, amikor a gránát robbant, megsiketült. Vajon örökre-e, vagy meggyógyul idővel? Milyen közel hajol hozzá Anna és mégsem érti, amit mond! Balogh Aron nézte a lányt, de csak alakjának körvonalait látta, mert háttal ült a fénynek. A sebesült fiatal férfi most újra lehunyta a szemét és az volt az érzése, hogy talán mégis csak álmodik. Hogyan került volna újra ide, ebbe a postavagonba?

Lassan — lassan, mint ahogy a hajnali ködből bontakoznak ki szülőföldjén a havas hegy-csúcsok, úgy merültek fel a lázas, zavaros agya mélyéről az elmúlt napok emléképei.

A hadsereg főparancsnokság különvonata egy szalonkocsinak nevezett étkezőkocsiból, egy hálókocsiból és egy távirókészülékkel felszerelt postavagonból állt. Ebben dolgozott Aron távirás-társával, Bucsik Péter irányítása alatt. Mikor a különvonat elindult Budapestről, már mindannyian sejtették, hogy súlyos a helyzet, de azt mondták nekik, bizának az új főparancsnokban, Stromfeld Aurélban. Ejjel napról minden állomásnál jöttek mentek a haditáviratok és az öt távirás egyre komorabb lett. Már nem is kellett szólni, csak némán egymásra néztek. Őt komor, gondterhelt férfi szempár. De egy fekete szempár szembeszögült velük. Ebből valami nagy belső derű, bizakodás sugárzott. Balogh Aron társai arra figyeltek fel, hogy Mák Anna, a főparancsnokság gépirónője, milyen kedves és szemrevaló lány. Amikor megjelent a postavagonban, hogy odaadja a távirásoknak a főparancsnok utasításait, egy pillanatra elhallgattak a távirógépek. Világossárga, kék csikos ruhájában olyan frisséget árasztott maga körül, mint az áprilisi hajnal. Csöppnyi fáradtságot, álmatlanságot sem lehetett látni rajta, pedig ő sem aludhatott az utolsó napokban többet néhány óránál.

„Mitől ilyen jó kedvű, mitől ilyen derűs ez a lány? Talán nem is érti, miről van szó!” — tűnődött némán, majdnem elenségesen Aron és szóltanul

nézte, míg a többiek, iménti nyomott hangulatukat feledve, élcelődtek vele és körüludvarolták. „Fogalma sincs talán róla!” — tépelődött tovább magában a fiatal férfi, — „hogy egy olyan főparancsnokságon dolgozik, amely gyorsvonati sebességgel megy a vakvágányra.”

Másnap éjjel az egyik sürgős távirati jelentést Bucsik Péter Aronnal küldte be a főparancsnoknak. Amikor ő belépett a szalonkocsiba, tekintetét először a helyiség közepén húzódó hatalmas, hosszú és széles asztal vonta magára. Térképek, jegyzetek hevertek rajta. Mák Anna az asztal elején ült. A székre több párnát tettek, hogy jobban elérje a magas asztalon az írógépet. A lány feszülten figyelte a főparancsnokot. Fekete szemé talán még bensőségebb fényvel sugárzott, mint máskor. Aron bosszúsán érezte, hogy valamiféle heves féltékenység fogja el.

Stromfeld szűlős, vállas alakja egy térkép fölé hajolt. Rövidre nyírt haja s bajusza már őszült, de arca sima volt; hűsös — erőteljes és nyugodt. Aron tisztelegve adta át a táviratot.

— A székelly hadosztálytól? — kérdezte Stromfeld és hangjában valami önkénytelen reménykedés és türelmetlenség érződött.

Aron kicsit elpirult. Miért is? Akkor nem értette. Ugy vélte, hogy elfogult zavarában, mert először szolt hozzá a főparancsnok. Később tisztult ki előtte, hogy öntudatlanul is mások miatt pirult el. A székelly hadosztály parancsnokságát sürgető táviratokkal szolgáltatták fel, hogy jelentkezzenek, de még mindig nem jött válasz.

— A negyedik hadosztály parancsnokságának távirata — szólalt meg kicsit rekedtesen Aron.

Stromfeld szóltanul bólintott, már át is futotta a jelentést, s azt az egyik vezérkari tisztnek adta tovább. Cigaretára gyújtott és maga elé nézett. Csönd volt a szalonkocsiban. Aron, mielőtt kiment volna, még egyszer visszaneézett Mák Annára, aki le nem vette tekintetét Stromfeldről...

— Hogy nézett maga rá! — Az apja lehetne! — morogta másnap éjjel Aron a lányának és gúnyosan mosolygott hozzá. A különvonat Szolnok alatt állt, egy külső vágányon. Csillagos volt az áprilisi ég és a Tisza felől enyhe szél fúj, meglobogtatta a lány vállára terített katonaköpeny leber-

KÁRPÁTHY GYULA:

Mák Anna szeme

(Novella)

nyegét és tömörre fésült, dús fekete hajának néhány elszabadult tincset. A vagon mellett sétáltak.

— Apámat sem szeretethetném jobban — válaszolta halálkán, kis mosollyal Anna. — Hozzá fogható emberrel még nem találkoztam soha. Ebben a pokoli zürzavarban, fejvesztettségben csak ő lát világosan... csak ő mer határozottan dönteni és cselekedni. S ezt csak az látja igazán, aki ott van éjjel-nappal mellette. Csak ő nyerheti meg ezt a háborút, senki más.

— „Csak... csak... csak...” — ismételte ironikusan Aron. — Csakhogy ezt a háborút már elvesztettük.

Ez volt az a mondat, amelyből kipattant Aron és Anna között a hajnalig tartó vita. Mindkettőnek bőven jutott érvelő anyaga, hiszen a felső Tiszától a Maros völgyéig húzódó 250 kilométeres front minden jelentését ismerték; a helyzetet ők valósággal ujjaiuk hegyén tapinthaták a távirógép és az írógép billentyűin. Csakhogy az egyik már Stromfeld szemével mérte fel mindent; Mák Anna szeme az ő eszének, logikájának a visszfényét tükrözte, de a nő megérzés és valakihez — s egy ügyhöz — való hűség és melegség belső sugárzása is beleolvadt ebbe...

Már nagy, súlyos csend nehezedett köztük. Némán, elenséggként álltak egymással szemben. Messziről, a szolnoki állomás felől éles vonatfütty hasított az éjszakába.

Akkor a lány nyugodt, hűvös hangon mondta: — Maga... ha így gondolkodik, egy-két napon belül dezerál.

— „Dezerálók?” — fordult dühösen szembe vele Aron. — En, mint postás távirás, önként jelentkeztem vöröskatonának. Egy hónappal ezelőtt még azt hittem, lehet valamit segíteni... Ha viszont nem, akkor jogom van önként távozni.

Mák Anna nem felelt. A csillagfényes éjszakában áthátán nézett a fiatal férfire.

Máskor melegséggel fekete szempárja metszően hideg volt és fénytelen.

Mennyi ideig álltak így? Ki tudja, ám egyszerre élénk mozgás, jövés-menés hallatszta a postavagon felől. Kisvártatva leugrott a nyitott ajtóból Bucsik Péter. Rajta volt a katonaszákja. Sietve indult az állomás felé.

— Hová mész... te Péter? — kiáltott utána meglepetve Aron.

Bucsik megfordult. Most vette észre kettőjüket a sötétben. A postavagon nyitott ajtajából éppen ráesett a fény. Arcán ijedség és ellenséges gúny villogott egyszerre, míg közelebb lépett hozzájuk.

— Most érkezett a jelentés! Kratochwill Károly ezredes, a székelly hadosztály parancsnoka, letette a fegyvert!

— Tudod, mit jelent ez, komám? — Bucsik szinte szüggérte a szavaival, lassan, mint aki a másikat is arra akarja bírni, amit ő határozott most el magában. — Az egész front északi szárnya leszakadt. Hatalmas úr támadt a helyén. Az ellenség szabadon hatolhat előre és bekerítheti, felgöngyölítheti maradék hadosztályainkat. Kész. Slussz. A háborúnak vége.

Morgott valamit, legyintett és sietve ismét elindult az állomás felé.

— Miért nem megy utána?... — szólalt meg halkán a lány. — A hangja remegett. Arcán peregetek a könnyek. — Miért nem tart vele... a székelly hadosztállyal... a kratochwilliekkel? Hiszen maga is székelly!

S ezt az utolsó szót most olyan hangon mondta ki, mint imént azt, hogy „dezerál”. Aztán elindult a szalonkocsi felé...

Mindaz, ami attól a pillanattól fogva bekövetkezett, olyan volt, mint egy lázas, nyugtalan álom egymást úgy szölvén felfoghatatlan gyorsasággal követő képsorai. Igazán élesen később csak az a kép bontakozott Aronban, amikor már ott feküdt a gépfegyver mögött, a Tisza túlsó oldalán,

az akácerdőbe húzódva. Körülötte az önkéntes postás zászlóalj tagjai; valamivel odébb a csepeli vasasok zászlóalja szegte fegyvereit a „fehérek” közeledő oszlopára. Aron engedélyt kért Stromfeldtől, hogy elhagyja a biztonságos, front mögötti postavagont, s a postás zászlóalj sorai közé álljon. Megértette a távirógép mellett az árulás és a válság óráiban a főparancsnoki szándékot: a szolnoki hídfőt a végsőig tartani kell! Tokaj, Tiszafüred és Szolnok a vörös hadsereg három átkelőhelye, amely a további létet jelenti. Itt kell hogy visszavonuljanak a fehérek elől a vörös alakulatok, hogy aztán a túlsó parton újra rendezhessék soraikat. Ha a híd nem tudják az átkelés befejeztéig tartani, az egész frontszakaszt megsemmisíti a túlerő. A postások és a vasasok kevés szóból is értettek, átvágtak a híd és elfoglalták helyüket a kijelölt hídfőállások védelmében.

Balogh Aron ujjai most már nem a távirógép, hanem a gépfegyver billentyűire tapadtak. Az ellenséget teljesen megavarta a váratlan, heves ellenállás. Aron Czibor Jánossal, az önkéntes postás zászlóalj parancsnokával — a Stromfeld-parancs felmutatásával — a visszavonuló alakulatoktól nagy mennyiségű löszert foglalt le a két zászlóalj részére és gépfegyvereket. A postás vörös katonák és a csepeli vasasok nagy tüzerövel fogadták a fehéreket, akik a dombvonalat túlsó oldalán igyekeztek védelmet találni. Ott akarták nyilvánvalóan bevárni a további erősítéseket és a nehezebben mozgó tüzserőgüket.

A postások és a vasasok a hídfőállás északi szárnyán helyezkedtek el; tőlük délre tíz vörös tüzerűteg állott fel és egy előretört páncélvonat is fedezte a nyíregyházi munkászászlóaljjal együtt a visszavonuló alakulatok útját. Később csatlakoztak hozzájuk önként azok a székelly katonák, akik megszöktek a fegyverletétel elől, s lefoták tisztjeiket, akik azt akarták, hogy az áruló kratochwilliek útját kövessék ők is. Olyan elkéseredett dühvel küzdöttek, mint akik meg akarják menteni a székellyek becsületét. Az az indulat dolgozott bennük, mint Aronban.

Másnap éjjel a legerősebb támadás éppen az északi szárny ellen indult meg, mert innen akarták felgöngyölíteni, leszorítani délnek és elvágni a hídtól az egész hídfő-állást. A heves gépfegyvertűz, amellyel

Aronék fogadták a támadás új és új kísérleteit, végül is arra kényszerítette őket, hogy éjjel felé visszavonuljanak és tüzserőg lánss munkához. Az ágyúk ontották a tüzet a védőállásokra. Az akácerdő szinte eltűnt körülöttük, letarolta a srappelék és gránátok zuhataga. A környék megtelt halottakkal, sebesültekkel. Két óra felé hősi halált halt Czibor János parancsnok. Egy srappel-szilánktól megsebesült a kárján Aron is, de bekötöttette magát és nem mozdult el a gépfegyver mellől. Őt óra lehetett, amikor egy gránát Aron géppuska-állásának közelében robbant. Elvesztette eszméletét...

Illusztráció: Bakallár József

...A rázkódásból következett, hogy a vonat nyílt pályára érhetett, s már gyorsabban megy. Férfikéz nehezedett a vállára. Fölnézett. Stromfeld állott ott, világossárga, rövid bőrkabátban. Mellette négy vezérkari tiszt. Neki mondott valamit a főparancsnok, vagy azoknak? Aron nem értette, pedig nagyon erőlködött, szeretne volna legalább a szájmogárról leolvasni. Nem sikerült. Ő is mondani akart valamit, de nyelve nehéz volt, s olmosan bémult. Talán az erőlködéstől, akaratát megfeszítéstől sebei égni, sajogni kezdtek, és a fájdalom szinte görcsbe fogta a szívét, elvesztette eszméletét.

A homlokára tett hűvös-vizes kendő ténitette magához. A lány ápolta. Ahogy fölnyitotta szemét, a sugárzó fekete szempárt látta egészen közelről. A görcs lassan oldódott a szíve körül és olyan nyugalmass melegség árasztotta el, mint amilyet még nem érzett soha. Hogy mit mondott neki Stromfeld, azt most értette meg Mák Anna szeméből.

érték el a szocialista eszmeiség szempontjából fontos sajtótermékek propagálásában, az előfizetők számának növelésében. Végül is az az igazság, hogy ez munkájuknak szükségszerű követelménye.

A szocialista tartalomnak sokkalta kézzelfoghatóbb példája a Szeged 1-esben az a társadalmi munka, amellyel a Népszabadság Tsz-t patronálják a könyvelés, zárszámadás stb. készítésében, gépekkel, autókkel és munkaerővel segítik szükség szerint. Ilyen példa az a szeretet is, amellyel a 69 éves, magános postás nyugdíjast, Druszt bácsit, „örökre fogadták”. Valóban, szinte család lettek és a hétköznapi gondjaiban csakúgy mellette állnak, mint ahogy születésnapján és névnapján, valamint ünnepnapokon gondoskodnak örömről.

A nyugdíjasok iránti szeretet az egyik legzetes szocialista közösségi megnyilvánulása azoknak is, akik a Szegedi Postás Művelődési Ház igazi aktívai. S most hadd forduljak önékhöz:

Kedves művelődési ház-beli aktivisták! Hosszan beszélgettünk Vámos Lászlóval, a művelődési ház élénk szellemű, aktív vezetőjével, s Kállainé Gyárjás Klárával, aki a Szeged 1-es hírlaposztályán dolgozik; ő az üzemi könyvtáros is és alapító tagja a színjátszó együttesnek. Több mint tíz év tapasztalatára hivatkozhat.

Elsősorban a TIT-tel karöltve végzett ismeretterjesztő előadásokat kell említeni, külön kiemelve azokat, amelyeket a postai tanfolyam hallgatói részére tartanak földrajzi ismeretekből, mert az oktatottakat tapasztalatai szerint erre nagy szükség van, a földrajzzal egyes hallgatók hadilábon állanak. A vetített képek előadások olyan hasznosak és érdekesek, hogy most már három megyébe is kiküldenek előadókat. Ugyancsak élénk az érdeklődés az olyan előadásorozatokat iránt, amelyek a legelterjedtebb szakmai betegségek ellen való védekezést, a megelőzés módjait ismertetik.

Látványos csak külön színpont, praktikus mozzanat a művelődési ház életében az évenkénti három szabás-varrás tanfolyam. Valójában — mint Vámos László hangsúlyozta — rendkívül széles rétegeket vonz; 30—40, sőt 50 kilométer távolságról is bejárnak a tanfolyamra az asszonyok és leányok. Hasznos és népszerű dolog ez!

Búcsúzóul el kell mondanom azokat a gondolataimat, amelyek színjátszócsoporthoz vonatkoznak. Sok próbát kiállt, életre való

együttés ez. Nemcsak Szegeden népszerű, hanem egész Csongrád megyében, sőt azon túl is, hiszen egy-egy turnéjában olyan nagy szakszervezeti üdülőhelyeken is vaspaszt kapnak, mint például Lillafüred. Kállainé Gyárjás Klára, aki együttesbeli pályafutását mint Bánk bán Gertrudisz királynéja kezdte — erre mosolyogva emlékszik vissza — karakterizáló tehetségű, komikai alkat. Úgy is szokták nevezni tréfásan, hogy „a szegedi Lorán Lenke”. Rajta kívül Molnár László, Molnár Júlia, Tóth József, Cserhalmi János, Miklós József és Judik Péter ugyancsak aktívan részt vesz az együttes munkájában. Legnagyobb sikereiket olyan könnyű vígjátékokkal aratták, mint a „Bukfenc” vagy a „Tavaszi keringő”. Ez utóbbival már 27 előadást értek el, de még 17 helyre leköltözték. Átlagos bevételük 6—7 ezer forint, s ez a művelődési ház évi költségvetésében — a filmvetítés mellett — a legjelentősebb bevételi forrás. Ház ezért is kicsit tekintettel kell lennem a valós követelményekre, túl azon természetesen, hogy a Csongrád megyei falvakban, tanyasi központokban a hideg, sötét, téli esteken a művelődési ház együttese sok színt, vidámságot visz az emberek életébe. Az első sorokban ott ülnek a postás dolgozók és családtagjaik. Ki is vitathatná a szórakoztatás szép, fontos feladatát? Mi tehát mégis a probléma?

Az, hogy a színházi szervezőktől tudom: sajnos, a szegedi postások bizony nem nagyon aktív látogatói sem a Nemzeti Színház nagy prózái előadásainak, sem az operai előadásoknak. Márpedig kétségtelen, hogy a város postástársadalmának mélyebb kulturális fejlődéséhez a jelentős prózái és operaelőadások látogatása szervesen hozzá tartozik. Én emlémem, hogy most, amikor a nagy színház átépítése miatt a művelődési ház lesz az egyik otthonuk a kitűnő szegedi színművészeknek ez nemcsak formális társbérletet jelent majd, hanem szorosabbá válik a postások kapcsolata a színházkultúrával is. Az a kitűnő munkát, amelyet akár a Szeged 1-esben, akár a művelődési házban végeznek a szorgalmas aktivisták, az igazi szocialista fejlődés perspektívájával bíztat mindannyiunkat, akik sok sikert kívánunk önéknek.

Javaslatok, észrevételek

Fővárosi és vidéki szak-szervezeti tisztségviselőkkel arról beszélgettünk, milyen közérdekű és egyéb, a dolgozókat érintő kérdések, javaslatok hangzottak el a bizalmi és az ob-választásokon, mi a vélemény azokról és mi lesz a javaslatok sorsa. A beszélgetés során sok figyelemre méltó dolgot hangzott el, s ezekből emelünk ki néhányat.

Szabó Gyula, a József Távbeszélő Üzem szb-titkára szerint a bizalmiválasztásokon az egyik leggyakoribb bírálat a munkakörülményeket érte. A József utcai műhelyben még nem állították munkába a gépeket, illetve: a szakszervezet jogosan nem engedélyezte a zsúfoltság miatt a munkát, s így tavaly szeptember óta az új gépek kihasználatlanul állnak. Hónapok óta tartó huzavona után sem szabadítják fel a ruharaktár helyiséget. Ilyen körülmények között a műhelycsoportnál állandó az elégedetlenség, hiszen a dolgozók meglehetősen nehéz körülmények között végzik munkájukat.

Az építési osztály bizalmi csoportjánál szóba került, hogy az elhúzóda építkezés miatt szintén nagy a zsúfoltság: a dolgozók egészségét veszélyezteti, hogy az öltözők és a fürdő különböző emeleteken vannak. Ugyancsak az építési osztályon azért bírálták a főbizalmi, mert nem tájékoztatta rendszeresen a dolgozókat. A szakszervezeti bizottság úgy határozott, a jövőben rendszeresen meg-hívja a főbizalmi az szb-vezetőségi ülésekre, hogy ismeresse az ott elhangzottakat a bizalmiakkal.

Az alközpontos karbantartó csoportnál a szocialista brigád felajánlotta, hogy az előfizetők részére történő, úgynevezett kisjavítások egy részét elvégezi.

Az épületkarbantartó csoportnál komoly problémaként jelentkezett a Baross u. 30. alatti munkásszállás helyzete.

Itt néhány rendbontó gyakran zavart kelt; feltétlenül szükséges, hogy mielőbb erélyesen intézkedjenek.

Nagyon figyelemre méltó a főközpontos osztályon a jutalmazásokkal kapcsolatban elhangzott javaslat. Maguk a dolgozók tették szövé, hogy a jutalmazás ne az egyenlősdi alapján történjen, hanem bátran adjanak többet annak, aki valóban megérdemli és mindig kérjük ki a bizalmiak véleményét is. Szövé tették azt is, hogy a negyedéves jutalmazásoknál a műszaki állománycsoportban levők igazságtalanul hátrányos helyzetét meg kell változtatni. Ne forduljon elő, hogy a magasabb képesítésű dolgozók alacsonyabb jutalmat kapjanak csak azért, mert a műszaki állományban kisebb a jutalmazási keret. Javasolták azt is, hogy az egyes munkaterületek sajátosságai szerint vizsgálják felül a munkaruhák kihordási idejét. A vonalfelvigyázó például kétféleképpen kap munkaruhát, nem kap bakancsot, míg csoportját minden évben ellátják.

Lanczkor Jenő, a Budapest 70 postahivatal szb-titkára szerint a választások során a dolgozók a legtöbb észrevételt az 1964 óta húzóda építkezés miatt tették. Majd mindenképp szóba hozták, hogy az építkezés miatt rosszabb, sőt életveszélyesek a munkakörülmények.

Sok jogos igény hangzott el a nehéz fizikai munkák gépesítésével kapcsolatban. Egy-egy ember egy 12 órás éjszakai munkában 15–20 kilométert is megtesz és 150 mázsa csomagot mozgat meg.

Többen hívták fel a figyelmet a kézbesítő utánpótlás nehéz problémájára. Jelenleg is mintegy 60–70 ember mehetne nyugdíjba, ha lenne, aki a helyükbe lépne.

Péter Ferencnek, a Baranya megyei bizottság titkárnak tájékoztatása szerint a választások során felfigyeltek ar-

ra, hogy rendszertelen a bizalmi csoporttervezetek megtartása. Ilyen formán egyes közlések késve jutnak el a csoport tagjaihoz, másrészt a csoport tagjait foglalkoztató problémákat sem vitatják meg együttesen és azok nem jutnak el az szb vezetőségéhez. Különösen a kisebb és a szét-szórta munkahelyeken, valamint a műszaki szerveknél tapasztalható ez. Az elhangzott javaslatok alapján az alapszervek a jövőben kibővített vezetőségi üléseket tartanak a bizalmi bevonásával.

Összefoglalva a legtöbb helyen elhangzott felszólalásokat, a megvétel a leggyakoribb észrevételek: jobb munkaszervezést, a verseny, a szocialista brigádmozgalmat nyilvános értékelést, az egészségtelen és zsúfolt munkahelyek, a munkavédelmi helyzet javítását, az egyes területeken mutatkozó bérezési aránytalanságok rendezését kérték, valamint több javaslat hangzott el az ösztönző bér helyes alkalmazására is.

A hálózatépítőknek a távírómunkások kulturáltabb elhelyezését kérték. Javasolták továbbá, hogy a hazautazást a jelenlegi havi egy alkalom helyett legalább kétszer biztosítsák a dolgozók részére. Hasonló javaslatok hangzottak el a városi és megyei távközlési üzemnél is.

Pécs 1. hivatalnál javasolták a családi üdülés további szélesítését és mindjárt megemlíthetjük, hogy ez a kérdés minden megyében sokaktól elhangzott.

Érdekes javaslat volt, hogy a negyedéves jutalom elosztásánál egy-egy dolgozót is hívjanak meg, természetesen mindig más és más, hogy maguk is meggyőződjenek róla, milyen körültekintést kívánó, nehéz feladat a bizalmi és a gazdasági vezetők számára a negyedévi jutalom igazságos elosztása.

Benkő Tibor, a Győr-Sopron megyei bizottság titkára szerint is az egyik fő téma: a negyedévi forgalmi jutalom felosztása volt, a csoportokban sok észrevétel hangzott el. A javaslatok lényege: a jutalomelosztást igazítsák az élethez, jobban alakítsák az új normának megfelelően, ne engedjenek az egyenlősdi irányba ható törekvéseknek.

A kapuvári vezetőségválasztás során a gócosításról is szó esett. A hálózatépítőkkel felvetették a kéthetenkénti hazautazást, a külső munkákon dolgozók kulturáltabb elhelyezésének szükségességét.

A Győr megyei Távközlési Üzemnél a jutalomosztással kapcsolatban további javaslatok hangzottak, hogy a nyilvános ellenőrzés, az üzemi demokratizmus erősítése érdekében helyes lenne, ha a jutalomelosztást is a területi tanácskozás elé vinnék.

Kiss Máttyás, a Hajdú-Bihar megyei bizottság titkára arról számolt be, hogy területükön, például a hálózatépítő üzem nyíregyházi főépítészvezető-général komoly problémaként jelentkezett a munkásszervek egészségvédelme. Például: a munkásokat szállító kocsik ponyvaellátása, fűtése. A Debrecen 1. postahivatalnál a nyári egyenruhák minőségét kifogásolták.

A fentiekben felsorakoztatott javaslatokat, észrevételeket azért emeltük ki, mert a három vidéki és a két budapesti terület tapasztalatai alapján, úgy tűnik, általános érvényűek. E javaslatok súlya és jelentősége természetesen nem egyforma, de fel kell figyelni rájuk, csakúgy, mint a továbbiakra is, hogy összegezzük, megfelelő elbírálás alapján, helyes következtetésekre jussanak, majd pedig intézkedéseket lehessen tenni.

Várkonyi István

HEGYI-POSTÁSOK

A kézbesítőasztalokon levelek, színes lapkötegek halmaza. Az emberek asztaluk fölé hajolva rendezgetik, számlálgatják a küldeményeket, amelyek lassan átvándorolnak az öblös börtöskák mélyére. A táskák egyre púposodnak, némelyiket már be sem lehet csukni.

— Szabály ide, szabály oda; lehetetlen betartani és csukott táskával indulni — mondja egy magas, fiatalos külsejű kézbesítő. — Ezekkel a levélként felvett küldeményekkel van a legtöbb bajunk — s kezembé ad egy henger alakú, színes újságköteget.

Egyszerre többen is nyújtanak hasonlókat, két-három kilót is nyom némelyik. A fél kilón felüli súlyokat megportózával kézbesítik. Ezek töltik ki a táskák nagy részét, sőt némelyiküknek a hóna alá is jut belőlük.

Egész férfikoszorú áll már körülöttem, valamennyien sérelmeznek a levélként felvett, nagyalakú, súlyos küldemények kézbesítését.

Valaki megjegyzi:

— A felek nem jönnek be ezekért, de ha már kivisszük, persze, hogy kellenek. Mi meg visszük, a szabály így írja elő. En meg csak hagyján, de azok, akik villamosra szállnak, így meggakolva...

Szabály írja elő azt is, hogy ha a borítékban elhelyezett üdvözlőkártyák az üdvözlő szavakon kívül más közlést is tartalmaznak, meg kell portózni. Néhányan emiatt is szót emelnek.

— Sok 20 fillérű meggy el erre. Ha nem találjuk otthon a címzettet, csak bedobjuk a portózott küldeményt a levél-szekerénybe. Röstellnénk a pár filléres portóért berendelni a feleket.

Alacsony, bajszos férfi balkezeiben magasra emel egy kisebb csomagot.

— Nekem meg ezzel van sok bajom. A címzett maga küldi haza Moszkvából a könyveit. A szomszédoktól már megtudtam, hogy nem küldhetem vissza utána, mert onnan meg Németországba utazott. Hol hagyhatnám biztonságban? Csak a házfelügyelőnél.

— Érdekes, solcféle a munkánk, de épp ez a szép benne. Ezért szeretem — fordul felénk széken egy másik kézbesítő. — Meg az, hogy minden reggel mi tapossuk ki az utat. Erről jut eszembe — és cipőjét fölemelve a sarkára mutat — vas helyett gumit rakhatnánk a cipőnk sarkára. Nagyon csúszik a lépcsők kövén. A postának is olcsóbb lenne, a gumi csak 8, a vas pedig 12 forint. Ahogy megkapjuk a cipőket, visszük a susterhez, s gumira cseréljük a sarkukat.

Mutatják a cipőjüket, valóban gumiból van a sarka valamennyinek.

A 114-es postahivatal kézbesítői útra készen állnak. Valukon feszül a táskaszij, indulnak a területre. Néhányan még álldogálnak egy kis ideig. Munkájukról beszélnek, és arról, mennyire várják már a tavaszt.

— Most már közeledik — lép hozzám egy fiatalember — Elek János —, ha már a mókások ugrálnak, virgonckodnak, ez azt jelenti. S az embernek mindjárt jobb kedve lesz.

A fiatalember hét éve járja a budai hegyvidék girbe-görbe utcáit.

— Bár nagy a terület, 29 kilométer, sietni kell, hanem azért csak el-el nézelődök. Szeretem ezt a környéket, csudaszép. Néha, amikor a városon süri a köd, fent sziporkázik a napfény.

— Bizonyára van hátránya is a hegyi járatnak.

— Gyakran kell tolni a kerékpárt például a Normafától felfelé a Jánoshegyig, vagy télen a nagy hóban.

— Most már jóval könnyebb, motorkerékpárt kaptunk — újságolja örömmel Tóth László.

— Mit szól a terem levegőjéhez? — kérdez a brigádvezető. Az bezzeg áporodott, fojtogató. Hiába kérünk szellőztetőrendezést, nem kapunk. 170 ember ebben az alacsony terem-ben bizony sok. Ablakot nem nyithatunk, mert nagy huzat támad.

Vadász István, az szb. elnöke hozzáfűzi:

— Több kérdésünk is volt, de azt mondják, nem teljesíthető. Szóltunk, hogy színes papírból készüljenek a tv-nyugták. Ugyanis a halvány-sárga színű papírt a sötét lépcsőházakban gyakran összetéveszthetjük a fehér színű rádiónyugtákkal. A ráfizetés persze a miénk.

Idős, őszhajú bácsi bosszusan néz maga elé.

— A lottót bezzeg tudják színezni. A kenyeret is tudják rózsaszín papírra csomagolni, csak a mi kérdésünk teljesíthetetlen. De, hogy színes papírt sem tudnak részünkre előállítani? — legyint egyet, s indul kifelé. A többiek utána.

— vonak —

Egy szép este

A postások kitűnő képessé-
gű szimfonikus zenekara
februárban újabb nagyszerű
koncertet adott a Zeneakadé-
mia nagytermében. Műsoruk-
a romantikus zeneiroda-
lom halhatatlan alkotásai-
ból állították össze.

A szép koncert (mintegy
hangulati bevezetőként) Verdi
Sicíliai vecsernye című ope-
rájának nyitányával kezdő-
dott. Majd Csajkovszkij He-
gedüversenyt mutatták be,
amelyet Bodonyi István tol-
mácsolat példás, elegáns vir-
tuozitással. Csajkovszkij fény-
lő, friss hangvételű, népi ele-
mekkel átszőtt műve 1878-ban
készült. Mint ismeretes, a hí-
res Hegedüversenyt sokáig le-
játszhatatlannak tartották. A
korabeli virtuózok sorra visz-
szautastatták Csajkovszkij
partitúráját. Végül Alekszan-
der Brodskij vállalkozott a
mű bemutatására. A bemuta-
tó néhány hónappal később le-
is zajlott, előbb Pétervárott,
majd Bécsben.

A koncert második felében
Mendelssohn örökszép szim-
fóniája a IV., az ún. Olasz
szimfónia szólalt meg. Men-
delssohn — a német romanti-
kus zeneirodalom kimagasló
képvisele — 1830 táján
Olaszországba utazott. A ba-
rangolások, az élmények nyo-
mán született meg ez a nagy-
szerű, csupadallam alkotás. A

szerző három esztendőn át
dolgozott, javított műven —
amely a csodáké egről, a
végtelenség érzetét keltő sma-
ragdzöld tengerről, a délszaki
tájak forró szépségéről, meg-
indító, kellemes alkonyatai-
ról szól. A lágy, érzelmes dal-
lamokból s a szilaj nápolyi
szaltarellókból (hatnyolcados
ütemű, tűzes nápolyi tánc)
összeszőtt muzsika méltó a
jelzőjére. Olasz, olyannyira
olasz, amennyire csak a távo-
li, ködös, hideg és szélfúttá
északi tájakról érkező utas
érezheti annak...

A műsor végén mintegy rá-
adásaként Liszt Les Préludes-
jét hallhattuk. A szerző nép-
szerű, sokat játszott alkotása
Lamartine francia költő azo-
nos című költeményének han-
gulatát örzi.

A Postás Szimfonikus Zene-
kar kitűnően játszott, dr. Va-
sádi Balogh Lajos karmester
értő irányításával. Az egri-
tes kiváltképp a Mendelssohn-
és a Liszt-mű tolmácsolásával
aratott nagy sikert. Liszt Les
Préludes-je esetében az oly
sokszor emlegetett „acélos
hangzás” megállapítás helyén-
valónak tűnt. Ám ez a zene-
kar a robbanó erejű effektu-
sok mellett a szinte lélegzet-
elállító pianissimókra (nagyon
halkan) is képes. Szép este
volt!

Gantner Ilona

Delegációnk norvégiai tapasztalatairól

Mint már hírül adtuk, Fata-
lin János, szakszervezetünk
titkára és Szantner György,
Bács megyei bizottságunk tit-
kára, 1966. november 16–26-
ig tanulmányozta a Norvég
Postaforgalmi Dolgozók Szak-
szervezetének munkáját.

A tíznapos látogatás tapasz-
talatairól beszélgettünk a de-
legáció tagjaival, Fatalin Já-
nossal és Szantner Györggyel.
Elmondották, hogy a látogatás
egyébként az elmúlt év júniu-
sában nálunk járt norvég de-
legáció látogatásának viszon-
zásaként az ottani szakszerve-
zeti szövetség meghívása alap-
ján történt. Célja: elősegíteni
a magyar és a norvég postás
szakszervezet között kialakuló
kapcsolatok fejlődését, tanul-
mányozni az ottani szakszer-
vezet tevékenységét, a norvég
postás dolgozók élet- és mun-
kakörülményeit, továbbá meg-
állapodni a két társszakszerve-
zet közti kapcsolatok további
formáiban.

— Delegációnkat fogadta:
Per Harraldson, a Norvég
Land Organizasyon (NLO — az
ottani SZOT) sajtó- és infor-
mációosztály vezetője, Birger
Breivik, az NLO központi is-
kolájának igazgatója, Leif
Peulsen, a Norvég Postás Szak-
szervezet Közös Szövetségének
elnöke, Aage Tømmerek, az
Altishti Szövetség elnöke, Rag-
mar Öden, a Postaügyi Nők
Szövetségének elnöke, Erlind
Krogsvold, a Tisztikari Szövet-
ség alelnöke, Ragnold Rustung
Bru, a norvég posta vezérigaz-
gatója, Korsten Skaug, a posta
szociális igazgatója, Berthold
S. Malde, a gépesítés és mű-
szaki fejlesztés vezetője. Ta-
lálkoztunk a hazánkban járt
norvég postás delegáció vezető-
jével, Erling Sandsviggal, a
delegáció tagjaival, Frank
Gunnar, Rogmar Öden és
Gunnar Andreassen kollégák-
kal. Ott-tartózkodásunk során

találkoztunk és tanácskoztunk
a már fent említett szövetsé-
gek oslói bizottságának elnö-
keivel, vezetőségi tagjaival, va-
lamint a Bergeni Tisztikari
Szövetség elnökével, vezetői-
vel, az Oslói Távbeszélő- és
Távíróhivatal, illetve a Rádió
és Tv szakszervezeti elnökei-
vel. A program szerint voltunk
több postaszervnél, láttunk két
szakszervezeti üdülőt is.

— Az NLO-hoz 43 szakszer-
vezeti szövetség tartozik, ame-
lyeket 20 összevont közös szö-
vetség tömörít, és csak e köz-
s szövetségekhez tartozó
szakmai szakszervezetek kap-
nak képviseletet az NLO ve-
zetőségében. Például a pos-
taforgalmi dolgozók is csak
azután kaptak képviseletet,
miután az altishti, a postaügyi-
női és a tisztikari szövetségek
— önálló szervezeti életüket
megtartva — 1951-ben Közös
Szakmai Szövetséget hoztak
létre. Az NLI-hoz tartozó szö-
vetségek taglétszáma 57 700 fő.
Az utóbbi években jelentős a
fejlődés, de az ottani vezetők
elégedetlenek, mivel még sok
állami alkalmazott nem tagja
a szakszervezetnek. A posta-
soknál a tagdíjat a bérből von-
ják le, s azt a postaigazgatás
egy összegben utalja át a szak-
szervezeti központnak. A terü-
leti szervek a megállapított
tagdíjon felül is kérhetnek tag-
díjat, ha valaki hajlandó töb-
bet fizetni. E többlet növeli a
területi szervek anyagi alap-
ját.

— Tanulmányoztuk a szo-
ciális kérdéseket is. Azt tap-
asztaltuk, hogy betegség esé-
tén a dolgozók a gyógyszer tel-
jes árát fizetik, a nyugdíjasok
viszont ingyen kapnak gyógy-
szert. A postai kézbesítők ko-
rábban egyenruha-ellátásban
nem részesültek, hanem évi
350 korona ruhapénzt kaptak.
A posta most már ruhát és ci-
pőt ad. Természetesen nem

ingyen, mert évente 120 koron-
át térített meg mindezért a
kézbesítővel, amely összeget
levonja a fizetésükből. Nagy
vívómanynak tartja a norvég
szakszervezeti mozgalom azt,
hogy a heti munkaidő 48-ról
45 órára csökkentették. A
nyugdíjasok összege szakmán-
ként, nyugdíjgyűlésenként
eltérő. A dolgozók általában
keresetük 30–40 százalékát
kapják nyugdíjként. Családi
pótlékot egy gyermek után
nem fizetnek. Szeretnék ezt
korrigálni. Az ország munka-
képes nőtársaságának 10 szá-
záléka van munkaviszonyban,
ugyanakkor több területen je-
lentős a munkanélküliség. Ko-
rábban a nők azonos mun-
káért kevesebb bért kaptak a
férfiaknál. E különbség meg-
szüntetésére különnyit is hoz-
tak, de a bértétel alsó határa-
ba sorolják még ma is legtöbb
helyütt a nődolgozókat. Az
egész világon Norvégiában fi-
zetik a legmagasabb illetmény-
(kereseti) adót.

Az NLO azon munkálkodik,
hogy segítse a Norvég Mun-
kaspárt tömegbefolyását és
győzelmét a legközelebbi par-
lament választásokon. Elmon-
dották, hogy a nemzetközi
szakszervezeti kapcsolatok
erősítéséért minden lehetősé-
get megtesznek, mert ők is érde-
keltek a népek közötti baráts-
ág kialakításában. Ilyen cél-
ból a Magyar Postások Szak-
szervezetével már jó a kap-
csolatuk.

— Korsten Skaug, a posta
szociális igazgatója javasolta,
hogy sport területén is lehetősé-
g van a norvég és magyar
postások kapcsolatának erősí-
tésére. Szívesen látnak vendé-
gül magyar postás sportoló-
kat Norvégiában.

— Sok tapasztalatunk van
a Norvég Posta munkáját il-
letően is. Az általános kézbe-
sítési forma — városban és vi-

déken egyaránt — a levélszek-
rény útján történő kézbesítés.
Városokban sem csomagot, sem
pénzt nem kézbesítenek ház-
hoz, a címzettek értesítést kap-
nak, hogy hol vehetik át kül-
deményeiket. Erre szerintük
azért van szükség, mert a ház-
hoz kézbesítés költséges, és a
jelentős létszámbeli miatt
meg sem lehet oldani. Most
azt tervezik, hogy a vasúti és
hajón történő postaszállításról
átállnak a légi szállításra és
az egész országot behálózó gép-
kocsiszállításra. A létszám-
hiány főleg a kézbesítői és pos-
taszállítási munkakörökben je-
lentkezik. Ennek okai vendég-
látóink szerint az ipar elszívó
hatása és a postai bérek vi-
szonylag alacsony színvonal.
Hogy a fiatalok számára von-
zóbb legyen a postai kézbesi-
tés, a gyalogos és kerékpáros
kézbesítésről át kívánunk térni
a gépjárművel való kézbesi-
tésre. A meglátogatott posta-
hivataloknál mindenütt nagy-
fokú munkafegyelemmel és
munkaintézkedéssel találko-
ztunk. A munka közbeni csel-
lengés, büfébe járás, beszélge-
tés ismeretlen. Minden dolgo-
zónak pontosan behatárolt fel-
adata van. Mindenütt kifogá-
sok nélkül postaépületet, tiszta
munkahelyeket, példás rendet
láttunk. Amerre jártunk, örö-
mem üdvözlötték azt, hogy a
két társszakszervezet között
létrejött a kapcsolat. Meg-
egyettünk, hogy 1968-ban is-
mét delegációcsere-t kezdme-
nyezünk. Megítélésünk szerint
delegációnk eredményesen tett
eleget megbízatásának — je-
jezték be a delegáció tagjai
beszámolójukat. Hálásak va-
gyunk a norvégiai vendéglá-
tásnak, hogy lehetőséget te-
remtettek a tapasztalatcseré-
re. Azon leszünk, hogy a ma-
gyar postásokat a tapasztala-
tainkról részletesen tájéko-
zassuk.

A példányszám nő — a munka feltételei nem változtak

Az országos papírhelyzet javulásával csaknem mindegyik jelentősebb napi- és hetilap lehetőséget kapott a példányszám növelésére. Gondoljuk, ezt az eseményt örömmel üdvözlö a postás olvasók népes tábor. Is. Talán csak a Központi Hírlap Iroda dolgozói nem tudnak teljes szívvel, fenntartás nélkül örülni a törléseknek.

Másra számítottunk

Körülményeink eddig sem voltak jók. A példányszám-növeléssel tovább romlanak — hitelesíti ismerőseimnek — Ferenczy Sándor igazgató és dr. Jakab Imre igazgatóhelyettes. — A nagyobb feladatot elvégzéséhez 26 fő létszámot és 6 tehéngépkocsit igényeltünk. Igénylésünkre még nem kaptunk választ. A mintegy 5 ezer tonna súlyú példányszám-növekedéssel járó többletmunkát tehát a már meglevő lehetőségeinkkel végezzük el.

A kapott választ kissé elkedvetlenedve hallgatjuk. Másra számítottunk. Arra gondoltunk, hogy a már megkötött, vagy folyamatban levő példányszám-emelkedésekkel járó többletfeladatokhoz biztosítják majd az illetékesek a feltételeket, s nem engedik meg, hogy a munkakörülmények tovább romoljanak.

Tizenhat éve vettük át a lapterjesztést. A postának azóta sincs önálló expedíciója. A Szikra Lapnyomdaát használjuk. A munkakörülmények meglehetősen rosszak, kezdetlegesen, nagy a zsúfoltság, a szociális helyzet nem megfelelő. Amikor kisegítőket hívunk, azok egyszerűen nem tudják hová tenni kabátjukat — részletek kérdésünkre a helyzetet Ferenczy Sándor.

Akcióképtelen a köztölgép

Úgy tudjuk, hogy az expedíció egyetlen köztölgépe jelenleg is, de szinte állandóan javítás alatt áll. Az emberek jó része türelmetlenségre, fáradságra panaszkodik. So-

kan vélekednek úgy, hogy — a technológia elmaradottsága és az elvégzésre váró munka növekedése miatt — az intenzitás évről évre nő?

Az embereknek többé-kevésbé igazuk van. Expedíciónk gépesítése csaknem egyenlő a nullával. Az egyetlen köztölgép legtöbbször akcióképtelen — válaszolnak kérdésünkre beszélgető partnereink. — Az intenzitás? Biztos, az is nőtt. A vezérigazgatóság revizorjai 1965-ben állapították meg: az utolsó négy évben 25 százalékkal nőtt az intenzitás.

Toplak Ferenc, a Postavezérigazgatóság hírlapigazgatóságának vezetője nem mindenben ért egyet Ferenczy Sándor és dr. Jakab Imre nyilatkozatával. Munkatársai segítségével szinte pillanatok alatt adatokkal illusztrálta: miután 1965-ben — a Postavezérigazgatóság kezdeményezésére — bevezették, hogy a lapok egy részét a nyomdákban közvetlenül viszik ki a pályaudvarra, könnyebbé vált a Központi Hírlap Iroda munkája.

Ily módon a 14 nagyobb példányszámú lapból havi 4–5 millió darab be sem kerül a Somogyi Béla utcai expedícióba — mondja Toplak Ferenc. — Mivel a létszámot ugyanakkor változtatlanul hagytuk, a munkafeltételek — számításunk szerint — mintegy 10–12 százalékkal javultak.

A két vélemény között, mint később kiderül, csak látszólagos az ellentmondás. A Központi Hírlap Iroda vezetői nagyra értékelik azt az intézkedést, hogy a lapok egy részét a pályaudvarra szállítják. A vezérigazgatóságnál végzett feladatokat is nagyjából elfogadhatónak tartják. Egyetlen bökkenő van csupán a dologban, hogy a szóban levő intézkedés következtében fel szabaduló létszámot egyéb „szűk keresztmetszetén” hasznosította a Központi Hírlap Iroda, s ezáltal az expedícióban dolgozók munkája semmivel sem lett könnyebb.

A kilátások viszont vala-

mivel reménykeltőbbek — hangoztatják egyöntetűen a vezérigazgatóság hírlapigazgatósága, valamint a Központi Hírlap Iroda vezetői.

Reménykeltő kilátások

Mint megtudjuk, a Postavezérigazgatóság 6,5 millió forintot biztosított a Központi Hírlap Iroda elhelyezkedési problémái egy részének megoldására. Az EM 4. sz. Építőipari Vállalattal már meg is állapodtak. Eszerint 1968–69-re felújítják a KHI József Nádor téri épületét, beépítik padlásterét, korszerűsítik világítását, a jelenlegi cserépkályhák helyett központi fűtést szerelnek be — s így módon csaknem az összes színes lapok expedíciós idekerül, s ezáltal tehermentesül a központi expedíció.

A gépesítésben is várható némi előrehaladás. A vezérigazgatóság szerzett információ szerint már elküldték a megrendelést a holland Transoma-céghez újabb két-három köztölgép közeli szállítására. Megnyugtatóként közöljük: magyar gyártmányú zsinórt is küldtek hozzá, hogy a holland szakemberek a konstrukciót hozzáigazítsák. (Az évekkel ezelőtt beszerzett holland gyártmányú köztölgép azért ment idő előtt tönkre, mert nem volt hozzá megfelelő zsinór.) Valószínű, hogy a későbbiek során a hollandok még a vásárlás megtörténte előtt ki próbálásra kölcsön adnak — egy, a magyar zsinórok tulajdonságaihoz igazított — gépet.

Az adréma-gépek tekintetében már nem tudunk ennyi jót mondani. Bár köztudott, hogy a KHI gépei kiérdemelték, devizakeret hiányában egyelőre kilitástanal a felújításuk. Félő, hogy a bevezetőben említett példányszám-emelkedés adta nagyobb terheléstől függetlenül — egyik napról a másikra — csödtől mond a KHI adrématevékenysége. S hogy mi lesz akkor, arra még gondolni is rossz.

Macsári Károly

A Postai Tervező Irodánál

Beszélgetés Hargitai Antal főmérnökkel és Papp Dániel h. igazgatóval

Első kérdésünk a Postai Tervező Iroda vezetőihez: Hogyan értékelik a POTI 1966. évi munkáját?

Az 1966-os esztendő a POTI létrehozása óta sok tekintetben a legnehezebb tervévi volt. A feladatok jelentős megváltozása a POTI kapacitását, s így annak érdekében, hogy legalább a legfontosabb postai beruházások tervellátását biztosítsuk, rendkívüli erőfeszítésekre volt szükség.

Bevezettük a túlidőben végzett munkák új premizálási rendszerét. Ennek segítségével a legjobb tervezőket a munkáidőn túl is igénybe vehettük. Egyrészt tehát a munkaidő jobb kihasználásával, másrészt pedig a túlidőben végrehajtott feladatok végrehajtásával, tervünk 124 százaléka teljesített. Meg kell jegyezni, hogy az ilyen mérvű túlteljesítés egy tervezőirodánál valóban rendkívüli jelentős. Ennek hangsúlyozása azért szükséges, mert a soronkövetkező tervidőszakban hasonló és állandó jellegű ilyen mértékű leterhelést nem szabad megengedni. Nyilvánvaló, hogy a 124 százalékos teljesítés mögött nagyon sok túlóra és vasárnapi munka húzódik meg. Mindemellett tervezőink jó és színvonalas munkáját tükrözi az a tény, hogy az 1966. évi feladatokat — a túlmunkaidőben túljárulémmal — 112 százaléka teljesítettük.

Az 1966. évi tervezési feladatokat az a körülmény is nehezítette, hogy jó néhány olyan munkát is végeztünk, amely hazánkban eddig ismeretlen, illetve még nem használt műszaki berendezésre irányult. Első ízben foglalkoztunk például a nagy csatornák kapacitású koaxiális kábelek tervezésével, továbbá a korszerű nyugati hírközlési főirányú biztonsága érdekében széles-sávú, többsávos, nyugati rendszerű mikrohullámú lánc-beruházási programjának előkészítésével. Ez utóbbit egyébként teljes egészében tervfelül vállaltuk a párt IX. kongresszusa tiszteletére.

1966-ban egyébként a postai igényeken túl számos, a népgazdaság szempontjából rendkívül fontos tervezési feladatot kellett sürgősen megoldani. E munkák persze nem egyszerű felborították a tervezési tevékenységet és kisebb kapacitást okoztak. Csak a gazdasági szervezőmunkával sikerült elérni, hogy a feladatoknak az előírt határidőre és minőségi kifogás nélkül eleget tudjunk tenni.

Melyek a POTI 1967. évi legfőbb feladatai?

Előjáróban megjegyezzük, hogy már 1966. II. felében igyekeztünk jól felkészülni az ez évi feladatokra. Jól előkészítettük az I. negyedévi tervezői munkát. Részben ennek eredménye, hogy a POTI jól van ellátva tervezési feladatokkal, sőt a posta és a népgazdaság különböző területeiről benyújtott igények lényegesen meghaladják az 1966. évi tervezői kapacitást. Megállapítható, hogy ha évi tervezési feladatainkat 120 százaléka teljesítjük, is, még akkor is körülbelül 2,3 millió forint tervezői igény kielégítésére marad. Mindebből következő, hogy az ez évi feladatok semmivel sem maradnak el a múlt éviétől.

A Postavezérigazgatóság már tavaly felismerte ezt a helyzetet és ezért hozta létre az igazgatóságoknál a területi tervező irodákat. A területi tervező irodák felállítására a többi között azt a célt szolgálja, hogy ezek a Postai Tervező Irodát a kisebb volumenű munkák igény mentesítésé és a helyi igény tervezési munkáit a lényegesen jobb területi ismeretekkel rendelkező igazgatóságokra bízják. A területi tervező irodák felállításában azonban még eddig, sajnos, csak igen kis mértékben enyhítette a POTI kapacitás-hiányát. A területi tervező irodák feladatai ugyanakkor, a postai rekonstrukciós munkák jelentős növekedése miatt, szintén gyarapodtak.

Milyen módon, milyen eszközökkel oldja meg 1967. évi nagy feladatait a POTI?

Lényegében kettős feladatot kell megoldanunk. Egyrészt: folyamatosan biztosítani a legfontosabb postai beruházások megfelelő tervellátottságát, másrészt: egy sor intézkedést kell tenni annak érdekében, hogy az 1968. évi, az új gazdasági mechanizmussal összefüggő feladatokra felkészülhessünk. Ezért a vezetőség, a helyi pártszervezetekkel és szakszervezetekkel együtt vizsgálódik, miként lehetne a tervezői munkát még gazdaságosabbá, jobba, műszakilag megalapozottabbá és hatékonyabbá tenni. Vizsgálataink szerint a munka ja-

vitásának fontos előfeltételei dolgozóink szakmai és politikai továbbképzése. Megkeressük azokat a módszereket, amelyekkel az iroda dolgozóinak rendszeres és alapos fejlesztését biztosíthatjuk.

Milyen előkészületeket tesz a POTI az új gazdasági mechanizmus jövő évi bevezetése érdekében?

Nagy gondot és problémát jelent az 1968-as tervre való felkészülés. Az új gazdasági mechanizmus bevezetéséről eddig megjelent rendelkezések, továbbá egyes információk, amelyek a tervezőintézetek leendő helyzetére vonatkoznak, már most arra készítik bennünket, hogy erőinket felfüggyük, feltárjuk tartalékainkat, és megfelelő kapcsolatokat építsünk ki megrendelőinkkel. Az új gazdasági mechanizmus irányelvei, az eddig megjelent rendelkezések ugyanis arra utalnak, hogy a POTI eddigi monopóliumhelyzetét részben elveszti. Máris nyilvánvaló, hogy feladatainknak csak akkor tudunk megfelelni, ha az eddiginél körültekintőbben foglalkozunk a tervezői tevékenység gazdaságosságának vizsgálatával. Már most igyekezzünk a lehető legjobb munkakapcsolatot kialakítani a megrendelőikkel, beruházókkal: részt veszünk a beruházások előkészítésében, megpedig tanulmánytervek és beruházási programok kidolgozása formájában. Arra törekszünk: magas színvonalú műszaki tervekkel szállítsunk, amelyek kiépítésre alkalmasak, megrendelőink érdekeit.

Milyen segítséget kap a POTI feladatai megvalósításához?

Tevékenységeinket a Postavezérigazgatóság (különösen annak II. szakosztálya) általánosan figyelemmel kíséri és erejéhez mérten rendszeresen segítette is. E munkakapcsolat jó és eredményes, de a beruházások tervszerű előkészítésével, az iroda tervezői kapacitásának tervszerű beosztásával, és általában az eddiginél következetesebb tervszerűséggel még jobb eredményeket lehetne elérni.

Feltétlenül szólni kívánunk arról, hogy a múlt évi eredmények elérésében és az 1967. évi feladatok előkészítésében a helyi szakszervezeti bizottság és a szakszervezeti központi szervek jelentős segítségét nyújtottak. Felvilágosító és szervező munkával segítették az 1966. évi, a párt IX. kongresszusa tiszteletére ki-tüntetett munkafeladatok, a versenyvállalások teljesítését, másrészt fontos munkatervű feladatokat tűztek ki ez évre a verseny eddiginél szélesebb és rendszerezettebb megszervezését.

V. I.

Az anya

Amint az asszonyt nézem, a régi asszonyok jutnak eszembe. Anyám, nagyanyám és az a sok ismeretlen anya, akik — mint 5 — 9—10 gyereket is felneveltek. S nem panaszkodtak, nem voltak fáradtak soha. Odaadással, önzetlen szeretettel állták meg helyüket az anyaság posztján.

Fürkészem az asszony arcát. Nyílt, tiszta tekintet, fáradságnak, megfáradtságnak nyomát sem találok. Élénk és vidám, ápolt a haja, keze. Végtelen nagy kedvességet és vitalitást árad egész lényéből. 47 éves. De negyvennek se néz nem. Kilenc gyermeke van.

1962-ben meghalt a férje. A legkisebb gyerek akkor 16 hónapos volt, ma első osztályos. A legidősebb 21 esztendő. Arról az időről, amikor egyedül maradt a sok gyerekkel, szinte kérdezni sem merem. Mégis, hogyan bírta?

Nehéz volt! Először nagyon megijedtem. Azt hittem, nem bírom majd egyedül, de hamar talpra álltam. A postások — a férjem volt kollégái a Csekkleszámláló Hivatalban és az én új kollégám — mellettem álltak. Visszaadták az ön-bizalmam. Én akkor lettem postás. Sajnálom, hogy nem előbb. Nem tudom felejtetni, milyen jó az, ha nem hagyják az embert magára a bajban.

Az első munkahelye Budán volt a 13-as hivatalban. Aztán a lakásához közel, a 10-es hivatal távgepíró-kezelője lett. Azóta is ott dolgozik.

Bizony, vakarta fejét a hivatalvezető, amikor öv. Nagy Sándorné megjelent nála. Kislend gyereket. Nahát, ez az asszony is többlet lesz odahaza, mint a hivatalban! Aggodalma azonban alaptalannak bizonyult. Az asszony egyszerűen hiányzott munkahelyéről a gyerekek miatt.

Tudtam, hogy félnek tőlem. Ezért hát igyekeztem úgy megoldani a gyerekproblémákat, hogy arról ne tudjanak itt bent. Az itteni munkát itt hagytam, az otthoni bajokat meg otthon.

Munkahelyén bizalmasnak választották, 18 ember — főként fiatalok gondja, baja szakadt a nyakába. Elkalandozik a tekintete, nem tudni, az otthoni gyerekekre gondol-e vagy az itteniekre.

Fiatalkor, bohémek, nyeglek és aranyosok egyszerre. Hogy nehéz banni velük? Bizony, a nevelés nem könnyű feladat, de könnyebbé válik, ha értünk a nyelvükön, ha megtaláljuk a hozzájuk vezető utat. Nagyon szeretem őket, s azt hiszem, ez elég. Nem értek egyet azokkal, akik mindjárt lehúgáznak az őket. Hogy más szokásaik vannak? Más-ként gondolkodnak, öltözködnék? Nézzünk egy kicsit magunkba, jobbak voltunk? De-hogy! A szép szó a lényeg. Az én módszerem az, hogy szólok, „Te, Pista, gyere csak, tisztítsuk meg a kerékpárod. Én az egyik kerekét, te a másikat.” Legközelebb már figyelmeztetés nélkül maga csinálja meg.

Tény, hogy a fiatalok szeretnek, tisztelik. A KISZ-ben tiszteletbeli tagnak választották. Legutóbb névnapjára annyi virágot kapott, hogy a kislánya segített hazavinni. S ha valamelyiknek problémája van, hozzá fordul. „Rózsá néni, segítsen!” S Rózsá néni boldog, hogy segíthet. Munkahelyét második otthonának tekintti, munkatársairól szeretettel beszél.

Nagyon szeretek itt dolgozni, ezt a kollektívát nyugodtan nevezhetem kis családnak. Jólesik, mikor megkérdezik, hogy vannak a gyerekek. Reggelente a főnök mosolyogva fogad, s így az ember mindjárt nagyobb önbizalommal kezdi a munkát.

Arca ragyog az örömtől, a barátságától, amikor gyermekeiről mesél. 16 éves Zsuzsi

lányáról, aki otthon a kismama szerepét tölti be, s meleg étellel várja a családot. A hetedik osztályos Péter fiáról, aki a politéchnikai oktatáson tanultakat odahaza hasznosítja, vasalószínt és villanykapcsolót javít, hogy édesanyjának erre se kelljen pénz kiadnia. Sanyi, a legnagyobb fiú táviratképesítő ugyanitt, a 10-esben. Egy fillérig hazaadja keresetét. Esténként elője jön a hivatalba, hazakíséri, mert úgy gondolja, mégiscsak biztosabb, ha édesanyja mellett van. Beszél a legkisebbekről, akik fillérjeiket gyűjtögetik, hogy egy szál virággal megvehessék őt.

Úgy érzem, mindent megtettem azért, hogy ne érezzék magukat árvának, hogy ne mondhasák rájuk: szegényesek. Szépén járattam őket.

Szépén. Talán minden gyereknél szebben. Hány és hány éjszakába nyúló napba került

bát évente többször is. Fizetése 1180 forint, plusz még árszági, özevgyi nyugdíj és a családi pótlék.

Soha nem nélkülöztünk, ügyes gazdálkodás és jó beosztás a titka mindennek. Most már két gyerek keres, egyre könnyebb lesz. Visszatérül a rájuk áldozott fiatal életem. Rendes gyerekeim vannak, s egyik szebb, mint a másik. Ezt mások mondják, nem én. Régebben kérték tőlem is, adjak örökbe közülük. Dehogy adtam volna! Nem is anya, aki le tud mondani a gyerekeiről.

A gyerekek tudják, hogy értük élt eddig, s értük él ezután is, s ez nyugalmat, biztonságot ad nekik. 18 éves lánya, aki a Csekkleszámláló Hivatalban dolgozik, azt mondta egyszer édesanyjának: ha férjhez megy, közel akar lakni, hogy ha szüksége lesz rá, átszaladhasson érte. Ez az anyák sorsa. A felnőtt gyere-

(Foto: Wormser Antal)

ez neki! Hányszor töprengett, alakított a varrógép mellett görnyedve, hogy új ruhát varrjon a régiéből! A nagy fiúnak 20. születésnapjára ajándék: ötnapos út a lipcsei vásárra. Azt megelőzően pedig motorkerékpár. Karácsonyra mindegyik gyermek örömeire telve. Kilenc gyereket, kilenc pár cipő, ruha, ka-

keknek is segítőtje marad nagymama korában is. Egy anya nem fárad el soha.

Mi ad neki erőt? Nem tudom. Belső kényszerű, szeretném megcsókolni a kezét, tiszteletem jeléül. A fiatalok — s a magam nevében.

Vonák Katalin

JOGI TANÁCSADÁS

A jubileumi jutalmat a jogosultság beálltakor a munkáltatónak kérés nélkül ki kell fizetni. A jubileumi jutalom ugyanis a dolgozót megillető járandóság, és az éppen úgy jár a dolgozóknak külön kérés nélkül, mint a megdolgozott munkabér.

Egy fegyelmi rehabilitációval kapcsolatban felmerült az a kérdés, hogy a jogellenesen fegyelmi úton megszüntetett munkaviszony helyreállításakor alkalmazni lehet-e az Mt. 35. § rendelkezéseit.

Ez a törvényhely ugyanis úgy rendelkezik, hogy ha a munkaviszonyt a vállalat jogellenesen szüntette meg, a dolgozót olyan helyzetbe kell hozni, mintha a munkaviszony meg sem szűnt volna.

Ezzel kapcsolatban felmerült olyan felfogás is, hogy ez a rendelkezés nem vonatkozik a fegyelmi úton, jogellenesen megszüntetett munkaviszony esetére.

Ez a felfogás nyilvánvalóan téves, mert a Munka Törvénykönyve idézett rendelkezése nem tesz különbséget aközött, hogy a munkaviszonyt jogellenesen fegyelmi úton, vagy más módon szüntették meg. Így tehát az Mt. 35. §-ának rendelkezései arra az esetre is érvényesek, amikor a dolgozót jogellenesen bocsátották el fegyelmi úton.

Gyakran felmerülő kérdés szaktársaink részéről, hogy bejuthat-e a személyi tulajdonát képező, szabad rendelkezésű lakásába az esetben, ha a bérlo jogos lakásigénye nem terjed ki az egész lakásra. Például a kétszobás lakásban csak két személy lakik.

A tulajdonos ilyen esetben akkor juthat a bérlemény egy részéhez, a jogos lakásigényt meghaladó szoba használatához, ha a lakás megosztott használatra, legalábbis különlételestására alkalmas. Ezt akkor lehetséges, ha a szobák különbeáratottak.

A jogos lakásigényt meghaladó lakrészhez a tulajdonos akkor is hozzájuthat, hogy ha már a házban lakik, a többletszoba műszakilag a tulajdonos lakásához csatlakozó és a megmaradó lakrész megfelel a bérlo jogos lakásigény mértékének.

J. L.

Az A. 1. Postaszabályzatról

Ezúttal a szabályzat gyakorlati alkalmazása során szerzett tapasztalatokkal, a végrehajtás eredményeivel és nehézségeivel foglalkozunk.

Már az életbelépés óta eltelt, viszonylag rövid idő is bebizonyította: a szabályzat az igénybevevők és a postás dolgozók szempontjából egyaránt célravezetően rendezi az egyes kérdéseket. Helytálló ez a megállapítás még akkor is, ha több területen — meggyőződésünk szerint csak átmenetileg — szaporodott a panaszok és kifogások száma. Ezt igazolják a Postavezérigazgatóság és a területi igazgatóságok több mint 300 hivatalnál tett helyszíni ellenőrzései is.

Az elenyésző, de indokolt kifogások egy része arra vezet-hető vissza, hogy a szabályzattervezet szétkülését követően az érdekeltek jelentős észrevételeket, javaslatokat nem tettek. Részben a postaszervek, részben a postán kívüli szervek is átsiklottak azon, hogy a megvalósítás hosszabb türelmi időt igényel. (Pl.: cégjelzéses nyomtatvány- és borítékkészletek stb.) Közrejátszott az is, hogy egyes minisztériumok a szerveiket érintő módosítások kérdésében, továbbá a végrehajtás érdekében nem tették meg a kellő intézkedéseket. Ennek tulajdonítható, hogy a postai szolgáltatásokat igénybe vevő szervekkel jelenleg is lényegesen több probléma van, mint a magánfelekkel.

A boríték hátoldalára ragasztott bélyegek száma csaknem valamennyi igazgatóság területén elenyésző. A Soproni Posta-igazgatóság területén az ellenőrzött 18 622 darab küldeményből mindössze 22-nek ragasztották a hátoldalára a bélyeget. A közönség olyannyira magáévá teszi e rendelkezést, hogy például nem emelkedett a portobélyeg-eladás.

A küldemények címzésére, illetőleg a címrát előírt mére-tére vonatkozó rendelkezések betartásánál ugyancsak fokozat-os a javulás. A rendeltetési hely és az egyéb címadoatok kö-zött a két sorközi távolságot a feladók általában megtart-ják. Probléma rendszerint ebben a vonatkozásban az adréma címnyomógéppel címzett küldeményeknél van. A postahivata-lok az utca, házszám, vagyis a közelebbi cím feltüntetését in-dokolatlanul nem kívánják meg. Változatlanul gyakori problé-ma a küldemények címzésében alkalmazott rövidítés. A kö-zelebbi cím hiánya miatt csak egészen szóróványosan fordult elő, hogy egyes hivatalok megtagadták a küldemények felvé-telét. Címkiegészítési díj felszámítására ritkán került sor. Például Székesfehérváron egy hónap alatt mindössze 12 Ft-ot szedtek be. Ebben a vonatkozásban tehát túlkapások nem ta-pasztalhatók.

A borítékban való feladásnál már korántsem ilyen ked-vező a helyzet. Több igazgatóság területén még sok a szabá-lytalan küldemények száma. A boríték nélküli feladás csökken-tését csupán a Soproni Postaigazgatóság területén tapasztal-tuk. A szabálytalan küldemények magas arányának oka: a vállalatok többsége a régi nyomtatványokból felévi, vagy enél nagyobb készlettel rendelkezik.

A postás dolgozók többsége a rendelkezéseket rugalmasan végrehajtotta, s néhány kivétellel esettől eltekintve a küldé-mény felvételét nem tagadták meg.

Ugyanezeket mondhatjuk az összefoglaló jegyzék alkalmazásánál is. A vállalatok többsége az erre vonatkozó rendel-kezéseknek eleget tesz. A magánfelek azonban ritkán hajlan-dók erre. Ezért gyakoriak a viták, s nemegyszer durva, sértő kifejezésekkel illetik a kezelőket, így inkább maguk készítik el az összefoglaló jegyzéket.

Az alkalmi átvéveknél a kézbesítők ritkán kézbesítenek. A tapasztalatok szerint e rendezési a munka lényegesen nem lett kevesebb, s ennek a kézbesítési módnak az elterjesztése érdekében még sok a tennivaló. Bizonyítja ezt, hogy a letétküldemények száma a legtöbb hivatalnál nem változott.

A fiókberlők száma lassan emelkedik. Ez részben annak tulajdonítható, hogy a fiókberlők részére érkezett küldemé-nyek 90 százalékánál a címzésen utca, házszám szerepel. Más-ik ok, hogy több hivatal a fiókberlők igényét csak fokozat-on tudja kielégíteni. A tapasztalatok szerint, ahol növeke-dett a fiókberlők száma, csökkent a kézbesítők megterhelése.

Az új rendelkezések végrehajtására alkalmas levélpósta ki-üldemények címzése, külalakja alkalmazkodik a követelmények-hez. Emelkedett a gépi bélyegzésre alkalmas levélpósta ki-üldeményeknek az arányszáma.

Végül soron tehát a rendelkezések célszerű és rugalmas alkalmazása következtében az igénybevevőktől érkező szóbeli vagy írásbeli panaszok száma fokozatosan csökken, ami a pos-ta és a postás dolgozók szempontjából nem közömbös.

(Folytatjuk)

Kovács József

A KAPU ZÁRVA!

Köztudott, hogy a pályaudvarok csomagraktárai-nak fa-csapóajtói nem megfelelőek, hamar tönkremen-nek. Tartósabb ajtókat kellene nek. Azt vallotta Mudin István, a Budape-sti Postaigazgatósá-g vezető helyettese is. „Vasajtó kell ide” döntött, s ha-marosan egy több mázsás súlyú bil-lenő gyárkapuszé-rűséget szállítat-tott a helyszínre.

A dolgozókkal együtt Kiss Lajos, a 72-es postahiva-tal vezetőhelyet-tese is kétkedve figyelt az ese-ményt, majd tiltá-kozott: nem jó az a kapu! Közben az egyik szerelőt nyitogatás köz-ben majdnem meg is ütötte, szerecsére félreug-rott, így elkerülte a balesetet. A fé-ltelmes kapu fé-ltelmet ébresztett a dolgozóknál. Két nap múltán ráírták: „Nem használható!”

A felszerelést követő ötödik na-pon Szamos Jó-zsef hivatalvezető, Berka István szék-titkár és Hajnal Iván, a Budapesti Postaigazgatóság szakembere kon-ziliálumot tartott a kapu sorsa felett. A dolgozók csend-ben figyelték, hogy mire is jut-nak. S megszüle-tett a döntés: 7000 Ft-ot nem lehet csak úgy kidobni az ablakon, a ka-pu el kell vinni valamelyik pos-tai garázsbba, ott megfelel, itt nem.

Hagyományos len-gőajtó kell itt. Az emberek ha bosz-szankodva is, de megkönnyebbülten sóhajtottak fel. Korai volt. Mert a hír eljutott Mu-din Istvánhoz is, aki nyomban ott termett a hivatal-ban, s kipróbálta az ajtót.

— Leszerelni? Szó sem lehet ró-la! Módosítani kell! — határo-lt, mint egy had-vezér, nem törőd-ve azzal, hogy a dolgozók milyen panaszokat is zú-dítottak rá. „Bal-esetveszélyes! Ne-hezen nyitható!

Hamar kiengedi a meleget, mert nagyméretű.”

— Maguknak semmi sem jó. Ott vannak a liftek, azokat sem hasz-nálják. Talán mert nem nyúl ki a csomagokért?

Erre már senki sem válaszol. Nem csoda. Mert van ugyan négy lift-jük, de tulajdon-képpen egyiket sem használhat-ják. Nemelyik na-ponta ötször-hat-szor is leáll. Ha a dolgozók panasz-kodnak, az illeté-kesek csak ma-gyarázkodnak, de a liftek nem szol-gáltatják a célt. Kö-zeledik a csúcs-forgalom. Nagy gondjuk ez.

Tehát adva van egy kapu, amely sokba került, de nem használható, adva van négy lift, de szintén nem használhatók. De hát ki a fele-lős? Mudin Ist-ván? Lehet! De ő már nem dolgozik a Budapesti Posta-igazgatóságnál. No de hát van ott osztályvezető is! V. K.

Ballon Lajosné

Olyan a hangja, mint egy pedagógusé. Ha telefo-non keresztül beszélnek csak vele, ha nem láthat-nám soha, ha csak a hang-ján keresztül érintkezhet-nék vele, milyen képet raj-zolna elém ez a hang? Az az arc és test nélküli hang, amellyel naponta százöt-ven kérdésre ad választ. Nyolc esztendője. Az első perctől kezdve, ott, azon a helyen, amióta a Postánál dolgozik. Nyolc esztendője válaszol napi százötven kérdésre, napi százötven

különleges kérdésre, mert a Távbeszélő Tudakozó és Névszervező Hivatala-ban a 170—100, a „tuda-kozódás különleges ügyek-ben” száma állandóan csönget. Pest a kíváncsi emberek városa, ahol az érdeklődés soha nem csök-ken, nem lankad, — és mi-lyen sokirányú! És milyen sokféle maga az ember, aki érdeklődik! O, hány és hány gorombaságot kell süket füllel meghallgatni, parancsolni az értelemnek, hogy ne háborogjon! Le-szerelni a telefonáló indu-latát, aki a válaszból meg-tudta, hogy fogadását el-vesztette, türelmemre inten-i, aki sajátos szakkérdésre csak azt a választ kapja, hogy fordulhat megnyu-gtató, minden részleteben kielégítő választást... Ne-héz, idegeket nyagga-tó szolgálat ez — mondom én. És? Csöndesen mosolyog, elnézően, s azt mondja: szép ez a munka. Sok az olyan érdektelen kérdés, amire könnyű válaszolni, ezekből semmit sem ta-nulok...

Nem arról beszél, hogy ő tanít, hogy a válaszaival mások ismeretét gyarapít-sa. Nem! Ő tanúl. A kérdé-sekből. Minden kérdésből külön, és a kérdésekből együtt. Hogy mi érdekli most, mi érdekli ma leg-jobbban az embereket: az ürrepülés, egy színházi si-ker vagy az új ballasztikus rakéta?... Tanulni, „ta-nulni, tanulni... Gimnáziumi érettségije van, és sok-sok nehézsége. Tanár-nak készült. Aztán egy if-jú fizika-matematika ta-nár megfogta a kezét, és nem eresztette el többé. Most is tanul, de valami mást, valami egészen mást, ami nem enged időt se-mmi másnak: anyaszerepre készül.

Szép szerep, nehéz sze-rep, kivált, ha a lakás-gondokra is oda kell figyelni. De ő arra sem figyel na-gyon, csak egy kicsit, — no, persze, jobb volna, ha volna, de nincs. És megint a hangját figyelem, ezt a lágy, megnyugtató hangot, amely még a saját meg-nyugtatóására is képes. Fiú lesz-e, vagy lány? Ő lányt szeretne. És ha fiú lesz? Akkor az apja két óra hosszat boldogabb lesz, mint én — mondja és mo-solyog. A hangja is mo-solyog. Csak akkor lesz za-vart a hangja, amikor meg-kezdem, munkájáért mi-lyen kitüntést kapott. Halkan motyogja: okleveles és jelvényes „Kiváló Dolgozó” vagyok...

A vagyok szó végén az ok már nem hallatszik. Nem baj, azért az ok, amiért kaptam, világosan érthető! Bródy Imre

Ugyanazt, csak egy kicsit jobban

— Hogyan tovább a válas-zás után? — érdeklődtem a napokban Székesfehérvárott Gál Lajosné, Steffer György-né, Fodor Sándor, Dömötör Szilveszter és Sógorka Ferenc szakszervezeti bizalmiaktól. A különösebb bevezetés nélkül feltett kérdést kicsit hosz-szúra sikerült csend követte.

— Valóban, hogyan tovább? — ismételte a kérdést Fodor Sándor, inkább csak önmaga-nak, hangosan gondolkodva, majd így folytatta: — Ugy gondolom, a szakszervezeti munka lényegét nem kell újra felfedezni, hiszen a fel-adatok adva vannak. Szerin-tem ugyanazt a munkát kell végezni, amit a választás előtt, de nem ugyanúgy, hanem kis-csit több odaadással, nagyobb figyelemmel és szorgalommal, bátrabban.

Gál Lajosné tájékozódni akar!

A hangosan kimondott gon-dolatokkal mindenki egyetér-tett, a megvalósítás elképzel-t formában azonban már vol-tak eltérések.

— Ugy vélem, a bátor vé-leménynyilvánításhoz sok minden kell — fejtegeti a most első ízben szakszerve-zeti bizalmivá megválasztott Gál Lajosné. A szervezett dol-gozók és a szakmai vezetők

joggal elvárják, hogy állás-pontunk mindenkor megala-pozott legyen. Ehhez viszont tájékozottságra van szüksé-günk, hogy értsük, mi miért történik.

Az első leckét tehát máris megkapta a szakszervezeti bi-zottság, de a Székesfehérvár 1. postahivatal vezetői is. Gál Lajosné tájékozódni akar! És nemcsak a speciális szak-szervezeti kérdésekben. A szakmai irányító munka lé-nyegét is szeretné megismerni, mert csak így érti, csak így értheti, „mi miért történik”. Csak így tud válaszolni a hoz-zá forduló kérdéseire, csak így lehet jó bizalmi.

— Azt már elértük, hogy a bizalmi meghallgatása nélkül egyetlen olyan kérdésben sem döntenek, amely a csoport vá-lamelyik tagját érinti — foly-tatja Dömötör Szilveszter. — A közeljövőben azt szeretném meghonosítani, hogy a pré-miumok és jutalmak odaíté-lésekor a legnyomósabb érv az legyen, hogy ki milyen minőségű munkát ad ki a ke-zéből és milyen odaadással dolgozik. Egyszerűen az egyen-lődsi ellen szeretnék fellépni. Ez a munkamorál csak ja-vítja.

A vezető székéből — a kézbesítő szemszögéből

— Az én célom, hogy a la-kosság mindig időben, pon-tosan kapja kézhez a küldé-ményeket és javuljanak a munkakörülmények — közli elgondolását a negvenkét főt számláló kézbesítő részleg főbizalmiája. — Persze, a hi-vatalvezető célja is ez. De higgye el, kérem, sokszor más a dolgok megítélése a vezető székéből, és más a kézbesítők szemszögéből. A kettő — ha olykor kisebb vita után is — jól megfér együtt, kiegészíti egymást.

Sógorka Ferenc és Steffer Györgyné a szakszervezeti munka „hogyan tovább”-jának megítéléséről az egymásra utaltság elvéből indult ki, ezért a nevelés, az embersé-ges bánásmód fontosságát hangsúlyozták. Hogy mindenki kitűnő ismerője legyen felada-tának, s ne kényszer hatására, ne parancsra dolgozzék egyet-len postás sem, hanem csele-kvészt az egymás iránti megbec-sülés tudatos felismerése ve-zérelve.

Elkészítő elhatározások ezek, amelyeket a székesfe-hérvári bizalmiak társadalmi munkában akarnak realizálni. S hogy mi valósul meg belő-lük — az nemcsak rajtuk mú-lík.

Amiben a megvalósulás rejlik

Mindezekkel egyetért a Bu-dapest 62-es postahivatal kéz-besítő részlegének osztály-bizottsága is. Ők azonban más szinten vizsgálják a dol-gok lényegét. Tizenhét szoc-ialista címért versengő bri-

gád és 260 ember ügyes-bajos dolgaiat kell intézniük — társadalmi munkában. Szeren-csére nem most végeztek elő-szór szakszervezeti munkát, a mozgalomban már „törzsgár-datagoknak” számítanak.

— Lényegében folytatjuk, ahol szimbolikusan abbahagy-tuk tegnap, amikor a taggyű-lés a felmentvényt számunk-ra megadta — kezdte a be-szélgetést Feith József, aki a termelési és bérügyeket kap-ta feladatául. — A legkénye-sebb munkának még mindig az anyagi javak elosztását tartjuk. Ezért a negyedévi ju-talomkeretet brigádokra, a le-hető legkisebb egységekre bontjuk. Az így kialakult ösz-szeggel a brigádvezető és a bi-zalmi rendelkezik. A kézbesítő-osztály vezetője és az osztály-bizottság csak arra ügyel, hogy ezeket az összegeket ren-deltetésszerűen használják fel, ne legyen egyenlődsi.

— Ugy gondoljuk, saját ha-táskörünkben két dologgal a jövőben sem tudunk megbír-kózni — folytatják, majd Tarnóczy Géza, az osztály-bizottság titkára foglalja ösz-sze a mindössze egy napja újraválasztottaknak kissé csa-pongó gondolatait.

Az egyik a szocialista bri-gádok segítségével függ össze, ami miatt négy brigád nem-régiben ki is esett a verseny-ből. Konkrétan arról van szó, hogy néhányan nem tud-ják határidőre beszélni a rá-diós- és televíziódíjakat. Az igazi ok az előfizetők egy ré-

szének nemtörődősége. Hiá-ba ismétlik meg a kézbesi-tést háromszor is, a lakások ajtaja nem nyílik meg. A postának viszont nincs olyan rendszabálya (legalábbis a kézbesítők nem ismernek ilyet), amely az előfizetőket arra ösztönözné, hogy érde-mes lenne időben fizetni.

— Átmenetileg az érintett kézbesítők szigorú feltételeit kellene enyhíteni. Hiába tű-zünk ki olyan célt, amely gyakorlatilag kivihetetlen.

A másik, amelyhez az osz-tálybizottság segítséget kér, a munkakörülmények javításá-val kapcsolatos. A Budapest 62-es postahivatal épületét éppen napjainkban rekonstru-álják. Ez segít a helyzeten, de úgy látják, hogy a kézbe-sítőknek a jövőben sem lesz-elegendő szekrényük, ahová az utcai ruhájukat bezárhat-ják. Pedig szolgáltatón kívül egyre többen szeretnék saját ruhájukat használni.

Ime, két gond az újonnan megválasztott osztálybizottság tervéből. Mindkettő olyan, amely egyaránt szolgálja a posta és az egyén érdekeit. A teendőket tehát jól választot-ták meg a székesfehérvári bi-zalmiak és a 62-es postahiva-tal kézbesítő részlegének osz-tálybizottsága is. Ha feladatai-ukat sikerül megoldani, a jól végzett munka öröme busásan kárpótolja őket a szabad ide-jükben végzett, nem csekély társadalmi tevékenységért.

Zsidai Pál

A SZIM mozgalom módosított célkitűzései

Elnökségünk 1966 májusi ülésén foglalkozott a SZIM-mo-zgalom eddigi tapasztalataival. Figyelembe véve az ide vonat-kozó jelzéseket, javasolta a célkitűzések újbóli szabályozását, a KISZ KB, a Postavezérigazgatóság és a Postások Szakszer-vezete elnöksége által 1962. október 15-én együttesen kiadott célkitűzések módosítását.

A javaslatot az illetékes szervek elfogadták és a módosi-tott célkitűzéseket a KISZ KB, a Postavezérigazgatóság és az elnökség 1967. január 26-án jóváhagyta. — Az idei SZIM-ver-senyt már a módosított célkitűzések alapján szervezik. Mivel az új célkitűzéseket tartalmazó könyv megfelelő példányszám-ban csak márciusban vagy áprilisban kerül kiadásra — a szak-mai és szakszervezeti szervek sokszorosításban egy-két pél-dányt már februárban megkapnak.

Az egyik leglényegesebb változás a posta- és távközlési szolgálatban dolgozók SZIM-versenyénél az, hogy az elsajá-títandó munkaköri ismereteket kibővítették egy-egy szolgálat tudnivalóira. Az új jelentkezők tehát már csak valamelyik szolgálat ismeretanyagából vizsgázhatnak (pl. felvevő-, pénztá-ri, feldolgozó-, kézbesítőszolgálat stb.).

A módosított célkitűzések lehetővé teszik azt, hogy az irányító (igazgatási) szolgálatban dolgozók is versenyezhesse-nek.

A műszaki területén továbbra is munkakörökre szólnak a célkitűzések, viszont az elsajátítandó ismereteket kiegészítet-tek. Pl. hálózatszerelő föld alatti távközlési hálózatban, gé-pésztéchnikus stb. Nincs viszont előírva második munkaköri ismeret elsajátítása, mivel erre nincs lehetőség. A célkitűzé-sek viszont a speciális, szakmai ismereteken túl széles körű műszaki ismeretek elsajátítását írják elő.

A célkitűzések a korábbiakkal szemben az egyes szolgálá-tokra és munkakörökre vonatkozóan az ismeretek magasfokú elsajátítását kívánják meg. A konkrét követelmények meghatá-rozása az adott postaszerv és az illetékes (KISZ-, szakszerve-zet) társadalmi szervek együttes feladata. Ezzel a postaszerv-ek a legfontosabb problémákra tudják irányítani a mozgalom résztvevőinek figyelmét.

Az új célkitűzések nagyobb lehetőséget biztosítanak a ver-senyzők felkészüléséhez, a vizsgák sikeresebb letételéhez egy-részt azzal, hogy meghatározzák a megtartandó konzultációk számának minimumát, másrészt kimondják, hogy a tanulá-shoz szükséges szakirodalmat a szakvezetőknek kell biztosíta-niuk.

A célkitűzések nemcsak a követelményeket szabják meg, hanem részletesen előírják a sikeresen vizsgázók erkölcsi el-ismerésének módjait és jutalmazásuk mértékét. Így azok a fia-talok, akik első ízben nyerik el az arany jelvényt, 300, akik második ízben, 400 Ft jutalomban részesülhetnek. Azokat, akik a mozgalomban arany jelvényt szereztek és eredményesen dol-goznak, magasabb szintű állami vagy szakmai oktatásra tör-ténő jelentkezésük esetén előnyben kell részesíteni.

A célkitűzéseket magában foglaló kiadvány nemcsak a SZIM-mozgalommal kapcsolatos változásokat tartalmazza, ha-nem a SZOT Elnökségének és a KISZ Központi Bizottságának a Kiváló ifjú mérnök, Kiváló ifjú közgazdász és Kiváló ifjú technikus cím elnyerésének feltételeire vonatkozó irányelveit és ezekkel összefüggően az elnökség és vezérigazgatóság együt-tes felhívását is.

Sütő István

Emlékplakett

Ötödik évébe lépett a „Kivá-ló ifjú mérnök — technikus — közgazdász” cím elnyerésére irányuló mozgalom. Ez a kö-rülmény indokolta teszi, hogy a fiatal műszaki és közgaz-dász értelmiségiek további er-kölcsi elismerésben részesül-jenek. Ezért azokat, akik 3, 4, 5 alkalommal elnyerik a címet, bronz, ezüst, illetve arany fo-kozatú emléklappal kell ki-tüntetni. Erről döntött a

Szaktanács elnökségének és a KISZ intéző bizottságának kö-zelműltben hozott határo-ata:

KI A FELELŐS?

Pécs 1. sz. megyei postahivatali kazánfűtőjére, Weisz Nándorra 1967. január 11-én munka közben rázuhant a kazánház salakfelvonója. Weisz Nándor közvetlenül a kórházba szállítás után meghalt.

Az üzemi baleset okait és a felelősséget a postai vizsgálat megállapította. Az említett napon 15 óra körül Weisz Nándor fűtőtársával, Magda Istvánnal a kazánházban felgyülemlett salakot kézi hajtású teherfelvonóval akarta a felszínre szállítani. Amikor a salakkal megrakott csilléval a járószék mintegy három méter magasságba ért, a láncot felvonták, a csillék felváltották a kerékeket, a láncot felvonták a kerék peremére. Magda István belépett a felvonó aknába, s a függő teher alatt, életveszélyes körülmények között, tűzpíszkáló vasal ütötte a helyére a láncot. Mivel a csillék visszatartását gátló kilincse fel volt hajtva, nem volt ami megakadályozza a visszafelé forgást, s a salakfelvonó Weisz Nándorra zuhant.

A baleset után, mint szakértőt, felkérték Juhász Lajost, a Baranya Megyei Állami Építőipari Vállalat gépészeti osztályvezetőjét, mondjon véleményt a teherfelvonóról. A vélemény: a teherfelvonó műszakilag elhanyagolt, a láncterelő kerék tartóbakjának törése nem új keletű. Mivel a felvonólánc megnyúlt, s felszaladt a terelőkerék peremére, helytelenül bár, de szükség volt a tűzpíszkáló vas igénybevétele.

A fenti vélemény alapján a vizsgálóbizottság megállapította: a baleset közvetlen oka a visszafutást gátló kilincsmű kiiktatása. Mivel a hajtókar visszafutását semmi sem akadályozta, a járószék visszazuhanása elkerülhetetlen volt.

Milyen tanulságokat vonhatunk le a fentiekből?

— A teherfelvonó üzemeltetési helyezésére — mert most már megtették — a műszaki hibák miatt már korábban szükség lett volna.

— Az EM 8/1961. (XI. 16.) sz. rendelet ellenére nem jelentették be a teherfelvonót — nyilvántartás és szakfelügyelet biztosítása végett — a Baranya Megyei Építőipari Minőségvizsgáló Intézetnek.

— A fűtők 1966. októberében kazánfűtői tanfolyamot végeztek. Október 20-án a Postavezérgazgatóság és az igazgatóság energetikusai előtt vizsgáztak, de a salakfelvonó működése elkerülte a vizsgáztatók figyelmét.

— A Pécsi Postaigazgatóság 1963 óta a salakfelvonó előírt szerkezeti és időszakos preventív, műszaki vizsgálatáról szintén elfeledkezett.

— A kazánházban a fűtők párosan, naponkénti váltással, 16 órai szolgálatot teljesítettek, pedig a Munka Törvénykönyve ilyen szolgálati beosztást nem enged meg. A baleset a munkaidő 11. órájában történt. Valószínű, hogy az amúgy is gyenge fizikumú Weisz Nándor halálában ez is közrejátszott. Két, vagy több fűtő egyidejű foglalkoztatása esetén gondoskodni kell a teherfűtő kijelöléséről is.

— Megnéztük a fűtők hibajegyzékét, de a felvonó hibájáról nem találtunk benne észrevételt, pedig abba be kell írni a szolgálat átadás-átvételét, valamint a kezeléskor bízott gépek, berendezések műszaki állapotát, azok hibáit. A bejegyzéseket naponta kell ellenőrizni és megtenni a szükséges intézkedéseket az esetleges hibák elhárítására. A kazánházban a megfelelően átdolgozott, új felvonókezelési utasítást is ki kell függeszteni. Erről is elfeledkeztek.

A fűtők tehát életveszélyes körülmények között dolgoztak, huzamosabb idő óta. A teherfelvonó korszerűtlensége és műszaki hibái miatt nem is dolgozhattak másként és így nem is tarthaták be az övrendszabályban előírtakat. Vajon az előírt munkavédelmi szemle észrevette-e a hibákat? Nem! Az épületben 1966. szeptember 20-án tartottak munkavédelmi szemlét, de úgy látszik, elfelejtették a kazánházba is benézni. A jegyzőkönyvben legalábbis erre nincs még utalás sem.

Feladékonyság, vagy felületesség? Egyik sem enyhítő körülmény. A Postavezérgazgatóság 130.310/1964. 1. C. sz. utasítás VU. 5. § (3) pontja a középfokú postaszervező vezetőjének 1964. június 30-ai határidővel előírta a veszélyes és egészségre ártalmas munkakörnél alkalmazott technológiák és munkamódszerek fel-

ülvizsgálatát. Az új ABEO I. 21. pontja is ugyanezt írja elő. Tehát utasítás már van több is, csak a végrehajtásban van zökkenő.

A megállapított hibák kijavításáért, illetve a technológiai utasítások kiegészítéséért, a megfelelően módosított munkamódszerek bevezetéséért az igazgatóságok és a postaszervezők vezetői a felelősek. De elfeledtek a feladatokról is. Pedig ha a felsorolt preventív intézkedéseket csak egy részét megvalósították volna, nem halt volna meg Weisz Nándor, a 9 gyermekes családapa.

Garamvölgyi Miklós, az igazgatóság vezetője már megkezdte a mulasztók felelősségrevonását. Fegyelmi eljárást indított Garami János, Vidus Ferenc, Gergely Imre, Derka László, Körös János postaműszaki főfelügyelők és Kékedi Pál havidíjas alkalmazott ellen. Vajon, lezárult-e ezzel a felelősök köre?

Alig egy éve múlt, hogy a 19 éves ifj. Hertlik Rudolf a felelőtlenség következtében, munka közben meghalt. A Pécsi Postaigazgatóság, úgy látszik, nem vonta le a kellő következtetést ebből az esetből. A salakfelvonó műszaki hibái a szakszervezeti bizottság és a megyebizottság munkavédelmi felügyelőinek a figyelmét is elkerülték. A törvény pedig biztosítja számunkra, hogy adott esetben éljenek jogalkikkal. De ezt nem tették.

Az igazgatóságok és a végrehajtó postaszervezők vezetőinek figyelmét felhívjuk arra, hogy a balesetveszélyes elhárításának elhanyagolása büntetendő cselekmény.

Maur Emil
munkavédelmi főfelügyelő

Új műszaki könyvek

A posta műszaki területén dolgozók számára hasznos segédkeppen ismét nagyszámú megjelent műszaki könyvkiadó. Néhány megjelent könyvet ismertetünk.

„Távközléstechnikai kézikönyv”. A postai távközléssel foglalkozó szakemberek számára szinte nélkülözhetetlen. Hasonló könyvet Magyarországon 1959-ben adtak ki — angol nyelven, s azóta a világon szinte mindenütt használják. Olyan adatokat, diagramokat, meghatározásokat, előírásokat, szabványokat és rövid ismereteket tartalmaz, amelyekre a távközléstechnikusoknak napi munkájához nagy szükségük van. (Ára: 103,— Ft.)

A „Szigetelőanyagok az erősáramú iparban” című könyv hasznos minden olyan üzemi részére, ahol elektromos gépek működnek. A villamosenergia-felhasználás világszerte rohamosan növekszik, s így az elektromos erősáramú vezetékek, gépek, készülékek, műszerek is egyre inkább tért hódítanak. A szigetelőtechnikai alapismeretektől kezdve a hőre lágyuló műanyag alapú, valamint a rostos, szálas szerkezetű szigetelőanyagokig minden fontos kérdésre választ kap az olvasó. (Ára: 98,— Ft.)

Lányi—Magyar: „Elektrotechnika” című, második, javított kiadású könyvét is igen széles rétegek várták. A könyv középfokú elektrotechnikai ismereteket ad, tárgyalja az alapfogalmakat, a villamos áramfolyamokat, megpedig úgy, hogy a mennyiségek definícióját következetesen az elvi mérési módszerrel együtt adja meg. (Ára: 56,— Ft.)

Az „International Labour Office — Munka tanulmányok” című könyv megjelentetése igen időszerű. Az angol tapasztalatok alapján ad néhány olyan módszert, amelyet hasznosíthatunk még az új gazdasági mechanizmus előkészítésének szakaszában, de megvalósításakor is. A könyv tárgyalja a munkamérés kérdéseit, a módszerek vizsgálatát, az időnormák alkalmazását, a munkatanulmányi szolgálat felépítését, az önköltség becslését és még sok érdekes kérdést. (Ára: 45,— Ft.)

A matematika sok számára ma még valamiféle megközelíthetetlen tudományként hat. A Műszaki Könyvkiadó „Matematika” címmel kézikönyvet jelentet meg. Középiskolai, technikai tanulónak, egyetemi hallgatónak és technikusoknak ajánljuk. (Ára: 62,— Ft.)

A Bolyai-sorozatban „Geometria I.”, „Geometria II.” cím alatt megjelent Solt György, illetve Bárczy Barnabás olcsó és hasznos könyve. Az első kötetben a síkgeometriát, az alapfogalmakat, az egybevágóságot és hasonlóságot írták meg többek között, a másodikban pedig az analitikus síkgeometria, térgeometria kérdéseit. A középszintű, technikai és egyetemi tanulmányokat végző dolgozók számára ajánljuk a szakembereknek is. (Ára: 10,—, illetve 12,50 Ft.)

bér-gy.

A jövő sok jóval biztat

A Postás asztalitenisz fér-ficsapata az NB I-ben a 7. helyen végzett. Volt már ennél jobb és volt már rosszabb helyezése is. De az a nagyszerű sorozat, amelyet az ifjúsági és serdülő korosztályban a szakosztály az elmúlt évben elért, mégis derűlátóvá varáz-

Jól van, fiúk!

Az év elején a Postás jégkorongcsapat egyik súlyos vereséget a másik után szenvedett. Nehezen kovácsolódott össze egységes csapat a gárda. Tetézte a bajt, hogy kapusát katonai szolgálatra hívták be és így mezőnyjátékosnak kellett ellátnia a jégkorongsportban legfontosabb kapus posztot.

Jöttek a vereségek, gyűltek a Postás-kapuban a gólok, szinte megszámlálhatatlanul. A szakosztály vezetői kérték a bajnok Újpesti Dózst, adják kölcsön ifjúsági válogatott kapusát, aki a felnőtt válogatott Vedres Mátyás mellett nem juthat az első csapatban szóhoz. Nem kapták meg. Pedig a Postás SE sokat tett a jégkorong-sportért és erőfeszítései több megértést érdemelnének. Körülnéztek idősebb, már visszavonult kapusok után. Egyik sem jött. Aztán a Bp. Vörös Meteor végül is átadta a rangsorában harmadik kapusát, Simkót. Egyszerre megszűnt a gólszűret.

Más is történt a szakosztály körül. Jelentkezett a csapat egyik játékosának neve: loajpa, dr. Zsák Miklós orvos. Látták a szakosztály erőfeszítéseit és elhatározták, hogy — sportszeretettel, társadalmi munkában — megpróbál segíteni. Fiatalabb korában maga is jégkorongozott, a csehszlovákiai Nové Zámkyban, Ersekújvárott. Orosz, cseh nyelvű szakcikkeket ma is szívesen fordítgat, tanulmányoz. Jó kezekbe került hát a szakosztály szakmai vezetése.

Azóta a Postás csapata legyőzte az Építők, a Spartacus csapatát, az Előre ellen két győzelmet, egy döntetlent ért el. Az aggódók örömmel látták, hogy elfújta a szél a viharfelhőket a szakosztály feje feől.

Csak örömmel nyugtáztuk ezt a kedvező fordulatot. A javuló eredmények megerősítették a csapat nyugalma is, a sportszerűség terén sincs baj a csapat körül.

v-j.

Új csapattal

A nemrég még egyik leg-eredményesebb postás szakosztály a kézilabdázóké volt, de az utóbbi években nem érte el a várt jó eredményeket. Az 1966. évi bajnokságban is csak éppen hogy elkerülte a kiesést az NB I-ből. Most — közölte Mérey Ferenc, a csapat edzője — az idénykezdetig szinte teljesen átszervezik a szakosztályt.

Csak a két kapus, a válogatott színvonalon mozgó Kovács Erzsé és Sátor Zsuzsi, rajtuk kívül pedig Schwajner Kati marad meg az 1965-ben játszott csapatból. A többiek részben bejelentették visszavonulásukat, Bogdár Erzsé pedig az Ozdi Kohász átigazolta.

Az edző elmondotta, hogy elsősorban az ifjúságiakból igyekeznek az új csapatot kialakítani. Schwajner is ifjúsági korú még, Füsi Vera, Szemeti Magda és Németh Mari is az ifjúsági csapatból lép az „egybe”. Néhány tehetséges játékos átigazolás útján kerül a csapatba. A Győri ETO-ból Frank Erzsébet kerül Budapestre, aki — férjével együtt — postás dolgozó. Mérey Kati a Testvériségből, nővére, Ildikó pedig a TF-ből ugyancsak a Postás színeiben kergeti tavasszal a labdát.

Április 9-én kezdődik az 1967. évi női NB I-es bajnokság, addig talán sikerül ütök-pes csapatot összekovácsolniok.

szolta a díjkiosztó ünnepség hangulatát. A PSE elnökségét képviselő Sczigel Józsefné, az egyesület módszertani előadója, így látja a szakosztály jelenlegi helyzetét:

— Ha néhány váratlan és tegyük hozzá, indokolatlan vereség nem éri NB I-es fér-ficsapatunkat, az 1966. évi bajnokságban jobb helyen is végezhetett volna. A fiatalok teljesítményével azonban teljes mértékben elégedettek vagyunk. Az NB I ifjúsági, serdülő- és tartalékbajnokságban egyaránt az első helyen végeztek a Postás csapatok. Ilyen tarolásra nem nagyon emlékeznek ebben a sportágban. A Budapesti bajnokságban szereplő ifjúsági csapatunk egy-egy második, illetve harmadik helyet szereztek, a serdülők pedig két első és egy negyedik hellyel bizonyították, hogy a férfi asztalitenisz szakosztályban jó nevelőmunka folyik. Nem véletlen, hogy ez a szakosztály került az első helyre a legjobbnévelő címért folyó Kilián Kupában is. A fiatal Klampár Tibor személyében az elmúlt évi — Szombathelyen rendezett — asztalitenisz serdülőbajnokságra a bajnokot nevelte. A szombathelyi serdülő EB-n a győztes magyar fiúcsapat másik tagja, Bánkúti

Sándor is a Postás SE versenyzője.

— Igaz — tette hozzá tárgyilagosan az egyesület módszertani előadója —, a fér-ficsakosztály jobb helyzetben van, mint a nők. Edzőjük, a sokszoros válogatott Várkonyi László, függetlenül a minőségben végzi feladatát. A férfiak edzési lehetősége is sokkal több és jobb, mint a nőké, akik az óbudai Vihar utcai iskola bérelt tornatermében csak hetenként háromszor tarthatnak edzést. Sokáig edzőválság is nyugtalanította a női szakosztályt. Remélhetőleg az újonnan szerződtetett Váradi Zoltánnal ez az időszak végleg lezárult. Mindezeket figyelembe véve, az NB I-es női csapat 5. helye elismerésre méltó teljesítményt jelent. Kis szerencsével — és az edzőválság okozta problémák nélkül — a 4. helyen is végezhetett volna női csapatunk.

Most az új esztendő feladataira készülnek, amelyek megvalósítása lényegében a fér-ficsakosztály január 15-i, a női bajnokság január 22-i nyitányával már meg is kezdődött. Az első forduló eredményeiből még nem lehet komoly következtetéseket levonni.

Vedres József

KERESZTREJTVE

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	13				14					15	
16				17		18				19	20
		21			22		23				24
25	26	27			28		29				30
31	32		33				34		35		
36		37		38			39		40		
41			42		43			44		45	
46				47				48		49	
	50				51		52				53
54	55		56			57		58			59
60		61					62		63		
64		65		66			67		68		
69			70		71			72		73	
74				75		76			77		78

VÍZSZINTES: 1. Rejtve nyúlunk az első negyedik szakszervezeti kiadványok közül választottunk ki néhányat. Ez a könyv ezt a fontos témát tárgyalja (az első kocka kettős betű). 13. Fordítva: nem az enyém. 14. Iz. 15. Állami jövedelem. 16. Arab parasz. 18. A tisztaság. 20. Idegen köztösz. 21. Leánynev (többszám). 23. Régi hangszér, névelővel. 25. G. M. 27. Jog, törvény — görögül (az utolsó kocka kettős betű). 29. Ilyen felszolgáló is van. 31. Újság. 33. Híres díj. 35. Dől (+ á). 36. Becézett lányok. 38. Szóvégződés. 40. Kevés, csekély. 41. Csokonai szerelme. 43. Erős bástya. 45. A-val a végén, filmlélel. 46. Pályaudvar. 49. O. E. 50. Régi rang (névelő). 52. Angol grófságból való. 54. Fordított mutatószó. 56. Leánynev (névelővel). 58. Haldoklás. 60. ÁRE. 63. Hó teszi, ha jó a meleg. 64. Olasz este. 66. Varázslatos tárgy. 68. Idegen női név. 69. Ne oda fel. 71. Szállítószóval (arab-sp.). 73. „...vegyenek” — Gádor Béla. 74. Vándorló arab. 76. Lábfel. 78. VA. 79. Csallóvédelemmel foglalkozik az ő (Vergő) könyve.

FÜGGŐLEGES: 2. ADE. 3. Szükséges. 4. Harisnyaanyag (fonetikus), az első kocka kettős betű. 5. Hiteles mérték, alaptérkép (fr.). 6. Azonos a vízsz. 78-cal. 7. Kor. 8. Idegen leánynev. 9. Felkapja. 10. Nevelő. 11. Helyhatározó rag. 12. Helyhatározó szó. 16. Ezt a fontos kérdést is megtalálhatják a szakszervezeti kiadványokban. 17. Huta. 19. Színpad m. 22. Fej. 24. Helyhatározó szó. 26. Idegen női név. 28. A „Mit jó tudni a javító-nevelő munkáról?” írója.

30. Görög szóösszetételekben: kevés, kis. 32. Szemrész. 34. Paripák. 37. Idegen kenyér. 39. Domborúan vésett ékkő. 42. A szakszervezeti könyvek kiadója (névelő). 44. Rángatózó. 47. Tejtérkép jelzője is lehet (tárgyraggal). 48. Szerszám (bőr megmunkálására használják). 51. Csillagkép. 53.ztál, befektet, beruház. 55. Származás. 57. Régi színész. 59. Rómán város. 61. Híres olasz karmester (Alberto). 62. Sebestül (-). 65. A maró anyag. 67. Vallásos szertartás. 70. Félhanggal megemelt zenei hang. 72. AZN. 75. Asszonynevek végén szerepel. 77. TD.

Beküldendő: vízszintes 1, 79, függőleges 16, 28, 42.

Beküldési határidő: március 15.

Januári keresztrejtve megfejtése: Vízsz. 1. Munkakörülmények javítása. Füg. 17. Pécsi. 30. Televízió. 38. Korszerű munkásszállások. 49. Teréz.

Könyvjutalmat kaptak: Juhász Sándorné (Makó), Karika Irén (Nádudvar), Kósa Andor (Budapest), Bujdosó Zsigmond (Debrecen), Horváth Mária (Budapest).

POSTÁS DOLGOZÓ

A Postások Szakszervezetének lapja
Szerkesztő: a szerkesztő bizottság
Felelős szerkesztő: Bérces György
Szerkesztőség: Budapest
XIV., Cházár András utca 13.
Telefon: 428-777
Kiadja a Népszava Lapkiadó Vállalat, Budapest VII., Rákóczi út 54.
Telefon: 224-819
Felelős kiadó: Gábor Márton
a Népszava Lapkiadó Vállalat igazgatója
Terjesztő a Postások Szakszervezete
Szikra Lapnyomda, Budapest

Sportolók kedvence

TEJ
csokoládé

Választás a Városház utcában

Városház utca 18. Hatalmas épület. Négy postai szerv — a Budapesti 4-es postahivatal, a Tudakozó és Névsorszerkesztő Hivatal, a Központi Táviróhivatal és a Belvárosi Távbesszélő Üzem — szorult masszív falai közé. 1400 ember dolgozik itt. Januárban-februárban zajlottak le a szakszervezeti választások. A választásokat megelőző készülődés: gyűlések, eszmecsere, legfőbb jellemzői — a józan, segítő szándékú hang, a szakszervezeti szervek és tisztviselők iránti bizalom és tevékenységük iránti fokozott igény.

A választások első esemény-sorozatai a bizalmiválasztások voltak. Ezeket gondos készülődés előzte meg. A legnagyobb gondot a szolgálati idő sokrétűsége okozta. Alapok, körültekintő munkával sikerült a gazdasági és szakszervezeti vezetőknek úgy szervezni a dolgozók beosztását, hogy a bizalmisoportok tagjai jelen lehettek a választásokon. Egyetlen olyan bizalmi-csoporttervezet nem volt az épületben, amely nem lett volna határozatképes. A négy postaszervnél összesen 100 bizalmi választottak. Ebből az új bizalmiak száma 13. Ez utóbbi bizonyítja: a szervezett dolgozók többsége elégedett volt a bizalmiak munkájával. A bizalmiválasztások olyan területen történtek, ahol gyakori a létszám-változás — mint például a Budapest 4-es postahivatal kézbessítő osztályán — vagy nyugdíjazás, családi, egészségi állapotra való hivatkozással a bizalmiakat saját kérésükre nem javasolták újra.

A bizalmibeszámolókat ösztönözte az emberek, hogy maguk is bátran merjék bírni a bizalmiak munkáját és munkahelyeiken előforduló hiányosságokat.

A Belvárosi Távbesszélő Üzem hibaszótárán személyi ellentét vetődött fel néhány ember s a bizalmi között. Erről azonban Gyurcsó Mihály né gazdasági felelős úgy nyilatkozott, hogy már a múlté. Egy éve nem fordulnak elő munkahelyükön ilyen jellegű nézeteltérések. Gyurcsó Mihály beszélt arról is, hogy komoly gondot okozott eddig náluk az, hogy az építési osztályról volt az elnök is, meg a titkár is. Emiatt kicsit mellette érezték magukat, ezért az elnök Bánhidai Emil közüli lett választva. Remélik, ez a tény megszünteti a sok vitát a központos és az építési osztály között.

A Budapest 4-es hivatalban a bizalmiválasztások során néhányan amiatt panaszkodtak, hogy a fiatal táviratkézbessítők nagy méretű öltönyöket kapnak, sokszor még otthon szülei sem képesek átállítani azokat. Fájó pontként említették, hogy nincs sport és kulturális lehetőségük, hiszen egy szűk, piszkos kultúrterem áll a fiatalok rendelkezésére. (Az 1400 dolgozónak több mint fele fiatal.) Jó néhány egyéni és közös probléma vetődött föl még a Budapest 4-es hivatal fiataljai között. Ezeknek megoldatlansága lehet talán egyik magyarázata Kalmár István bizalmi panasznak, amelyből az derül ki, nagy gondot jelent a táviratkézbessítők utánpótlása. A fiatalok jönnek és mennek, legtöbbször átjáróháznak tekintik a hivatalt.

A bizalmi-csoporttervezetek többségére azonban nem a panasz és elégedetlenség volt a jellemző, hanem a közhírt a tisztviselők eddig végzett, fáradtságos munkájáért. Több hozzászóló köszönte meg a bizalmiak, hogy segítségére volt ülésben, segélyezésben és számos más nehézségben. Sok szép emberi megnyilvánulás, megható pillanat tette színessé a bizalmiválasztások csoporttervezeteket.

A bizalmiválasztások befejeztével az embereket az a gondolat foglalkoztatta, kik legyenek majd a szakszervezeti bizottságban, kik azok, akik érdekeiket legmegfelelőbben tudják majd képviselni. A jelölő bizottság tagjai hosszasan elbeszélgették a dolgozókkal. Jó munkájukat tükrözte, hogy a választási taggyűlésekre az emberek már kialakult véleményvel

mentek. A választásokon elhangzott hozzászólások, válaszok csak erősítették a bizalmiválasztásokon felvetődött problémákat, sőt tovább szélesítették azokat.

A Belvárosi Távbesszélő Üzem választógyűlésén több hozzászóló sérelmezte, hogy az épület belső tatarozása miatt a folyosón levő öltözőszekrényekben porosodnak ruháik. A folyosókon ugyancsak a tatarozás miatt téglák és egyéb törmelékhalmozatok kell kikerülniük. Szóva tették, hogy ez az áldatlan állapot hónapokig eltarthat, mivel a tatarozó vállalat lassan dolgozik. Ebben és még nagyon sok, más dologban kérték a szakszervezeti bizottság segítségét. Többen elismeréssel nyilatkoztak az szb eddigi munkájáról. Özv. Szabó Béláné a jutalomudulást, Deme szaktárs a munkaverseny-mozgalomban és a brigádok szervezésében kapott segítséget köszönte meg.

A Tudakozó és Névsorszerkesztő Hivatal küldötttervezetében Pataki Gizella szb-titkár beszámolója tartalmas, hű tükröképét adta a szakszervezeti bizottság két éves munkájának. A legkomolyabb gond, az évek óta vajdát öltöztetőségi hiánya, most már megoldódik, építik az öltözőhelyiséget. Nem kell ezután a nőknek a folyosón öltözködniük. Az szb és a szakszervezet egyik legnagyobb, közös eredményének tudható be ez is. Az szb-titkár beszámolt arról, hogy a szervezetség és a fizetőkészség náluk 100 százalékos. Továbbiakban ismertette, hogy mire fordították a szakszervezeti tagdíjból befolyó összeget.

Andrek Pálné rámutatott a kulturmunka hiányosságaira és annak objektív okaira. Kérte a szakszervezeti bizottságot, a kulturmunka javítását érdekében a jövőben a KISZ és a szakszervezet hatékonyabban működjen együtt.

Az szb munkájával ezen az osztályon is elégedettek voltak a dolgozók, zömmel a régi szb-tagokat választották újra. Egy személy — Szabó Annamária — aki több mint tíz éve látta el lelkiismeretesen elnöki tisztségét, maga kérte a jelölő bizottságot, hogy ne javasolják újra, azt mondta, elfáradt, és szeretné helyét átadni a fiataloknak.

Palatin János hivatalvezető hozzászólásában kifogásolta, hogy sok esetben alaptalanul támadják a sajtó hasábjain a postás dolgozókat, ami a helytelen információkból adódhat. Jó lenne, ha postai

vezetők frissen reagálnának ezekre a kérdésekre. A Központi Táviróhivatal szakszervezeti bizottságánál komoly változások történtek. A főbizalmi rendszerről átértékelt az osztálybizottsági rendszerre. 35 fős szakszervezeti tanácsot választottak.

Az itteni küldötttervezetben is komoly problémák vetődtek fel. Radák szaktársnő említette meg, hogy a 4. emeleten szétszedték az óvodai WC-t és a kicsinyeknek közös mellékhelyiségük van a felnőttekkel. A levegő egészségtelen. Itt jegyezte meg, hogy a rossz lift miatt a kisgyerekes anyáknak sok eső nyalog kell a 4. emeletre feljenni a gyerekeket. Bakos Elemér igazgató sajnálkozását fejezte ki, hogy a férfiak és nők öltözőkkel kapcsolatos problémáját — minden erőfeszítés ellenére — már évek óta sem tudták megoldani. Baracska Lajos, a műszaki osztály bizalmija elmondta, hogy munkahelyükön szellőztetnek, áporodott, egészségtelen a terem levegője. Szellőztetőberendezést, ezenkívül rendes mosdóhelyiséget és melegvíz-ellátást sürgetett. Megfelelő mosdószobák lehetőségük sincs, pedig olajos, kényes gépekkel dolgoznak.

A négy postaszerv választógyűlésén elhangzott hozzászólásokból arra lehet következtetni, hogy nemcsak egyes munkahelyek problémáiról van itt szó, hanem az épületben levő valamennyi postaszervről. Az épületben két lift van. A személyfelvonó többet áll, mint meggy. Jelenleg hónapok óta üzemképtelen. A hátsó teherszállító liftnél hosszú sorban állnak az emberek. Nem csoda, hiszen a teherliftet szállítják a 4-es hivatalnak a zárlatokat, a távirókat az élelmet, a távirókat a javítandó és kijavított távirógépeket. Így aztán az emberek többnyire gyalog tapossák a lépcsőket, hisz ki győzné kivárni, amíg rákerül a sor. A kultúrterem kicsi és piszkos. Értekezletek, termelési tanácskozások, különböző összejövetelek itt zajlanak le. A fiataloknak jut is hely, meg nem is.

Az épületet a század elején építették. Azóta a létszám növekedett, a munkakörülmények azonban nem sokat változtak.

A négy szervet érintő, égető problémák tüllépek a helyi szakszervezeti bizottságok hatáskörét. Felsőbb szervek segítségével lenne szükség. 1400 emberről van szó, 1400 ember várja a sürgős intézkedéseket, segítséget.

(vonák)

Nemzetközi hírek

Magyarország: Dagobert Krause, a Közalkalmazottak és Rokonszakmabeli Dolgozók Szakszervezete Nemzetközi Szövetségének főtitkára 2 napos budapesti tartózkodása alatt megbeszélést folytatott a szövetséghez tartozó magyar szakszervezetek vezetőivel. Megbeszéltek a magyar szakmai szakszervezetek részvételét a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tevékenységében és a szocialista országok postás szakszervezeteinek június 12-17-e közötti értekezletének előkészítését.

Lengyelország: A lengyel szakszervezet ez év január 23-24-én megtartott IX. kongresszusán több mint 300 küldött és meghívott vendég vett részt. A kongresszus értékelte az elmúlt 3 év munkáját és határozatában megszabta az új központi vezetőség által elvégzendő feladatokat. Elnökké ismét Adam Sumiga elvtársat választották meg.

India: Az indiai Thanjavour postás dolgozói saját erőből házhelyeket vásároltak, s nagy nehézségek árán hozzálátottak azoknak a családi háznak az építéséhez, amelyekben a lakásépítési tagságba belépő postás dolgozók jutnak otthonhoz. Az új postás lakótelep alapkövét az Indiai Postások Szakszervezetének főtitkára helyezte el.

Rhodesia: A Szabad Szakszervezetek Nemzetközi Szövetsége Afrikai Szervezetének kiadásában Lagosban megjelent „African Labour News” c.

lapot is betiltották Rhodesiában. Ez az intézkedés a legújabb fejleménye annak az akciószervezetnek, amelynek célja Rhodesia dolgozóit megakadályozni a haladó lapok olvasásában.

Szlovátsk Károly

● Új tv-közvetítő láncot építenek a következő évben Csehszlovákia és Ausztria között. A lánc a legrövidebb úton vezet majd Prágától Bécsig.

● Statisztikai adatok szerint évente 18 svájci postást támadtak meg a házioroszlók. Ezért a svájci posta engedélyezte alkalmazottainak egy különleges permetező készülék használatát, amellyel a legdühösebb ebet is meg lehet fékezni.

● 1954-ben Afrikában nem volt egyetlen tv-állomás sem. Jelenleg az afrikai földrészen 30 tv-stúdió működik.

● Az izraeli postaiügyi minisztérium különleges emlékbélyeget ad ki az eszperantó szövetséggel közösen az 52. eszperantó világkongresszus alkalmából.

● Londonban bemutatták a zseb-tévé, amelynek képernyője akkora, mint egy gyufásdoboz. Szabó László

Színvonalas műszaki konferenciák

Ez évben is nagy jelentőségű feladatokat kell megoldani. A végrehajtás csak úgy biztosítható, ha a szakmai vezetők elképzelése és a dolgozók tevékenysége összhangban áll. Végül soron a postás dolgozók és vezetőikön múlik, hogy a tervek valóra válnak. Ezt a célt szolgálta a Posta-vezérigazgatóság pártbizottsága és Szakkollégiumának együttes ülése, ahol megvitatták a Posta ez évi feladatát. Horn Dezső elvtárs, a közlekedési és postaiügyi miniszter első helyettese adott tájékoztatást a Posta 1966. évi tervteljesítéséről és az ez évi feladatokról.

Az 1966. évi feladatok végrehajtását értékelve megállapította: a Posta műszaki átszervezése befejeződött, így önállóbbá lett a felső- és középfokú szakirányítás. A bér-gazdálkodásban a fegyelmesség volt jellemző a Posta-ra. Problémaként említette, hogy a tervezett fenntartási költségekből 20 millió forintot nem használtak fel. Figyelmeztetett arra, hogy néhány létesítménynél — így a Lágymányos Távbesszélő-központ bővítésénél, a lakóhegyi rekonstrukciónál, a pécsi tv-adó és a Bp. 100-as postahivatal építésénél — jelentős a lemaradás.

Beszélt arról, hogy az átszervezés óta a fenntartási tevékenység új formái és módszerei vannak kialakulóban. Nehézségeket jelent, hogy az e területeken dolgozók általános és szakmai műveltsége még nem áll megfelelő szinten. A középfokú postaszervezetek saját erőből háztanfolyamokat kell szervezniük, s ennek érdekében több helyi kezdeményezésre is szükség van.

A tanácskozáson megjelent és felszólalt dr. Zsuffa Sándor, szakszervezetünk mb főtitkára. Elmondta, hogy a szakszervezet az 1967. évi intézkedési tervvel teljes mértékben egyetért hangsúlyozva, hogy a szakszervezet sajátos eszközeivel a központi és helyi szervek útján mozgósítja a postás dolgozókat a terv maradéktalan teljesítésére.

A fenti tanácskozást követő napokon az igazgatóságok — Budapest és vidéken egyaránt — műszaki konferenciákat tartottak.

A Miskolci Postaigazgatóság vezetője, Andrassy Aladár a konferencián beszélt azokról a tennivalókról, amelyeket majd a termelési tanácskozásokon kell a dolgozókkal megvitatni, megvitatni. Hangsúlyozta: az igazgatósághoz tartozó postaszerv dolgozói jó munkájának eredményeként teljesítették az Éltűzem elnyeréséhez szükséges feltételeket. Tavaly fegyelmű ügyben 82 felelősségrevonás történt, ezért továbbra is fontos feladatnak jelölte meg a munkafegyelmeg megőrzését. Hallottunk arról, hogy az igazgatóság házioktatás keretében ismerteti a távbesszélő-kezelők teendőit, az új követelményeknek megfelelően. Viszont a vezérigazgatóság segítségét igényelte a kábel-dobozállító gépkocsik beszerzéséhez, mert a jelenlegi kábel-dobozállítási módszer bal-esetveszélyes és nagymérvű emberi erőfeszítést igényel.

A Szegedi Postaigazgatóság műszaki konferenciáján Fodor István az igazgatóság vezetője tartotta a beszámolót, amelyből kiderült, hogy az elmúlt évben a műszaki és építési munkákat tervezés szempontjából jobban előkészítették, mint korábban. Egy forgalmi és egy műszaki vezetőt szándékoztak be a munkavédelem, egészségvédelem helyzetéről. A konferencián a párt és szakszervezeti alapszervi titkárok közül a hivatalvezetők sajnos nem szóltak föl. Nem tudjuk mi lehet az oka a passzivitásnak.

Debrecenben Deák Ignác, az igazgatóság vezetője elemezte az 1966. évi feladatok végrehajtását és ismertette az ez évi tennivalókat Hangsúlyozta, a politikai nevelőmunka jelentőségét, a szocialista munkaversenyben részt vevő dolgozók vállalásait, azok teljesítését.

Hallottunk figyelemre méltó kezdeményezésekről: például az anyagokat nem raktárakba, hanem közvetlenül a munkahelyekre szállítják. Saját erőből beszerettek két tehergépkocsit, két traktort és egy darus tehergépkocsit. Egy raktár építéséhez nem találtak kivitelezőt. Egy brigád vállalta az építést, s a raktár el is készült. A vitában mind a párt-, a szakszervezeti, KISZ-titkárok, a szakszervezeti tisztviselők alkotóan kivették részüket.

Pécsett Garamvölgyi Miklós, az igazgatóság vezetője megállapította, hogy a postai szolgáltatásoknál a minőség javulása, a munkafegyelmeg megszilárdulása a jellemző. Jó és részletes intézkedési terv készült az ez évi feladatokról. Elismerte a párt, szakszervezet és KISZ tisztviselőinek eddig végzett munkáját, kérte, hogy ez évben is segítsenek. Figyelemre méltó, hogy az ez évi feladatokkal kapcsolatos intézkedési tervhez nem azonnal kérések javaslatokat, hanem két héten belül, így alaposabban és megfontoltabban tudnak észrevételeket tenni az illetékesek. (Figyelemre méltó ez a módszer!) A vitában például elhangzott, hogy a hivatalokban levő értéktároló automatákat előírás szerint havonta kell a karbantartóknak „meglátogatniuk”, míg az üzemelek, szerveknek működő távközlési berendezéseket negyedévenként vagy fél évenként kell a karbantartóknak „meglátogatniuk”. Ez az indoklatlan aránytalanság bizony a jelentősebb feladatokra fordított időt csökkenteti.

A Budapesti Távbesszélő Igazgatóságnál Horváth Ferenc az igazgatóság vezetője az 1966-os feladatok végrehajtásánál többek között hangsúlyozta, hogy 23 450 távbesszélőhelyet szereltek fel. E nagy

feladatot szocialista munkaverseny nélkül nem tudták volna végrehajtani. KISZ-titkárok azt ígérték: mozgósítják szocialista munkaversenyre az összes fiatalokat. A társadalmi szervek és a szakszervezetek egyetértettek abban, hogy az elmúlt év általános tapasztalata: az igazgatóság reális célkitűzése és a kollektív végrehajtás szinkronba került.

A Budapest-vidéki Postaigazgatóság vezetője Nagy Béláné, többek között megköszönte a szakszervezeti tisztviselők azon lelkiismeretes törekvését, segítségét, ami a szocialista munkaverseny szervezésében a munkakörülmények megjavításában mutatkozott meg. Tavaly például szakszervezeti kezdeményezésre a szakszervezet több mint 500 hivatalban és postai szervnél tartott egészségvédelmi, munkavédelmi célú előadásokat, s a tapasztalt hibák nagy részét meg is oldották.

A hozzászólások a feladatok ismeretében főleg a végrehajtás mikéntjével foglalkoztak. Megjegyzendő, hogy a Buvig és a Miskolci Igazgatóság konferenciáján történt meg csupán, hogy a hivatalvezetők és az igazgatóság dolgozói legjobbjainak Kiváló Dolgozó címet szavaztak meg.

Összefoglalva a műszaki konferenciák tapasztalatait megállapíthatjuk: messzemenően elismerték a társadalmi szervek, a szakszervezeti szervek és tisztviselők munkáját, és kérték, hogy a jövőben is segítsenek.

A beszámoló a korábbiaknál sokkal tartalmasabbak, színvonalasabbak voltak. Hangsúlyozták, hogy a termelési tanácskozásokon biztosítsák az üzemi demokratizmust. Fő feladatként szerepelt a postai szolgáltatások minőségének, a munkaverseny lehetőségének jobb kihasználása és a jó munka erkölcsi, anyagi ismerése.

B. Gy.

A szakszervezeti tanácsokról

A választások során megalakuló szakszervezeti tanácsok új szervezeti formái a szakszervezeti mozgalomnak. Kialakításukat az tette szükségessé, hogy a szakszervezet betölthesse növekvő társadalmi szerepét és vállalhassa azt a felelősséget, amely ebből eredően a jövőben rá hárul.

A tanács az igazgatóság, hivatal vagy üzem különböző egységeinek választott képviselőiből alakul, s ezért az összes dolgozó véleményét tolmácsolja. Ennek ismeretében foglalhat állást és dönthet a fontosabb kérdésekben, ezzel helyettesíti az összevont taggyűlés szerepét is, amelyet ezeken a helyeken eddig lehetetlen volt úgy megszervezni, hogy az határozatképes legyen, azon a dolgozók kétharmada megjelenésével.

A szakszervezeti tanácsok működése lehetővé teszi a helyi lehetőségek jobb kihasználását. A szakmai célkitűzések és a dolgozók törekvéseinek, véleményének ismeretében lehetőség van a nézetek olyan egyeztetésére, amellyel a legjobban elősegíthetik a helyi, szakmai feladatok teljesítését, s a dolgozók ebben való közreműködését, valamint a szociális, kulturális és egyéb eszközök legcélszerűbb felhasználását.

Ugyanakkor a munka, a gazdálkodás és a szolgáltatás minősége, javítása gondjainak közzégyűjtését is jelentős mértékben növelhetik. A helyes állásfoglalás kialakításához nélkülözhetetlen a dolgozók véleményének, nézeteinek ismerete, szükséges, hogy a tanács a véleményeket meghallgassa, majd állásfoglalását magyarázza, azokat a dolgozókkal elfogadtassa.

Ugyanez vonatkozik a kollektív szerződés megkötésére és esetenként módosítására, amely a dolgozóknak a Munka Törvénykönyvébe foglalt alapvető jogait és kötelezettségeit konkrétizálja az adott területre. A tanács működése területén minden szakszervezeti szervre vonatkozóan és azok véleményének figyelembevételével — amelyben tükröződnie kell a dolgozók véleményének is — dönt az összes dolgozót érintő fontosabb kérdésekben.

A szakszervezeti munka hatékonysága a tanácsok működésével lényegesen növekedhet. Megvalósul az a helyes elv, hogy a dolgozók ügyeivel kapcsolatos problémákat ott intézzék el, ahol azok felerősen, s azok intézkedjenek, akik a körülményeket a legjobban ismerik. A szakmai vezető szervekkel azonos szintű szakszervezeti szervek alakulnak és képviselik a dolgozók ügyeit. Az igazgatóságok mellett működő tanácsok, szakszervezeti központi szervek, melyek közvetlenül a Szakszervezet Központi Vezetősége, Elnöksége irányítása alatt működnek.

Az eddiginél szorosabb lesz tehát a kapcsolat a tagsággal és fejlettebb lesz a szakszervezeti demokrácia. A tanácsok tagjainak, a dolgozók választott képviselőinek nemcsak döntési jogai lesznek, hanem kötelezettségeik is. A tanács minden egyes tagja felelős testület működéséért, osztozik annak eredményeiben és hiányosságaiban egyaránt. Kötelessége választóinak beszámolni a tanács munkájáról, magyarázatot adni döntéseiről, határozatairól annál is inkább, mert a dolgozók egyetértése és közreműködése nélkül ezek csak elképzelések maradnának.

A szakszervezeti tanácsok működési területük minden szakszervezeti szervének képviselői a szakmai vezetésnél és a felsőbb szakszervezeti szervnél. Egész működési területükre vonatkozóan meghatározzák a szakszervezeti munka főbb célkitűzéseit, irányítják és segítik az összes szakszervezeti szervek munkáját. Működésük azonban nem csorbitja az egyes üzemelek szakszervezeti bizottságainak önállóságát, hatáskörét.

Kuklis István